

L'Empordà, per la Generalitat

Una gran gentada celebrà a la Rambla de Figueres
la Diada Nacional de Catalunya

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Crònica d'una gran Diada L'11 de Setembre, a Figueres

La Diada Nacional de Catalunya fou celebrada a Figueres amb gran brillantor. Ja dissabte molts comerços i també particulars havien penjat la Senyera, tot donant resposta a la crida feta per la Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà. No cal dir que diumenge foren molts més els figuerencs que s'hi adheriren.

ENCÈS PARLAMENT DEL SENADOR JAUME SOBREQUÉS

Tal com era previst, els actes s'iniciaren a les 11 del matí amb una audiència de sardanes, a càrrec de la cobla "Perpinyà", que interpretà, a l'acabament. "L'Empordà" i "La Santa Espina", peces que foren acollides pel nombrós públic assistent amb gran joia. La darrera sardana va ésser ballada per tots els dansaires, els quals formaren una gran anella que ocupava tota la Rambla. Finalment, la cobla interpretà el nostre Himne Nacional, que fou cantat per tothom.

A continuació, va parlar Jaume Sobrequés, de l'Entesa dels Catalans, elegit senador per la demarcació de Girona a les passades eleccions. Va començar dient: *El nostre, és un dels pobles més maltractats de la Història (...) La guerra ens va fer perdre les nostres Institucions. Molts perderen la vida, i encara milers de persones avui ploren la mort del president Companys. Nosaltres, homes de les comarques gironines, no podem oblidar tampoc Carles Rahola.* Sobrequés, tot seguit, féu un repàs de la situació en l'època feixista i de la dura repressió fins a la situació actual, deguda a la mort del dictador Francisco Franco i el resultat de les darreres eleccions. Va demanar que el poble fes més sacrificis, en aquesta època de reconstrucció, que els que ha fet durant la resistència, i qualificà els propers mesos de "importantíssims" per a la consolidació de la democràcia. Més endavant, va afirmar: *El poble català té dret a l'autogovern i en un futur ben pròxim a l'autodetermina-*

ció. Després, referint-se a les negociacions per a la Generalitat, demanà més informació per tal d'evitar tensions normals en tot procés democràtic. I afegí: *Els acords són bons i hem de donar-los suport, però denunciem el govern d'Unión del Centro Democrático que ha imposat la presència dels presidents de les diputacions, que no vol traspasar serveis per tal de consolidar la Generalitat i perquè impedeix que hi hagi un òrgan amb atribucions.* Ja cap al final del seu parlament, Sobrequés passà revista als problemes actuals: els ajuntaments, que qualificà com l'exponent més clar de la corrupció del règim franquista i de la política antinacional de la dictadura; l'ordenació del territori; la defensa del medi ambient; l'oficialitat del català; les deficiències sanitàries; els jubilats; els objectors de consciència; la igualtat de la dona; la integració dels emigrats i l'amnistia *per a posar fi a la guerra civil.* I va acabar amb aquestes paraules: *Com a parlamentari, em comprometo a lluitar per una constitució que, reconeixent el dret nacional de Catalunya, faci possible l'agermanament amb els altres pobles de l'Estat, per als que desitgem també els seus estatuts autonòmics. Empordanesos, figuerencs: Tornarem a sofrir, tornarem a lluitar, tornarem a vèncer. Visca Catalunya!*

Després, prengué la paraula Jordi Vilanova, per tal de llegir el manifest elaborat per la Comissió 11 de setembre, reivindicatiu de les llibertats de Catalunya.

EL BATLLE NO HI ERA...

Tot seguit, s'inicià la manifestació que, amb nombrosa participació, s'encaminà pel carrer Girona vers l'Ajuntament, per tal de lliurar al batlle una còpia de l'esmentat manifest. L'encapçalaven, ultra els dos oradors, quatre membres de la Comissió, tots ells independents. Els manifestants, diversos milers de persones, portaven senyeres i pancartes, on es podia lle-

gir: "Volem l'ensenyament en català", "Majoria d'edat. Dret de vot als 18 anys", "No, a la discriminació de la dona", "Llibertat Sindical", "Amnistia laboral", etc. A la finestra de l'Ajuntament, sortí Jordi Vilanova per a informar que el batlle no hi era, perquè se n'havia anat a la jura de bandera, que tenia lloc a Sant Climent. El poble no en va tenir prou amb l'únic regidor que l'esperava, i canvià el seu crit de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia" pel de "Giró dimissió!".

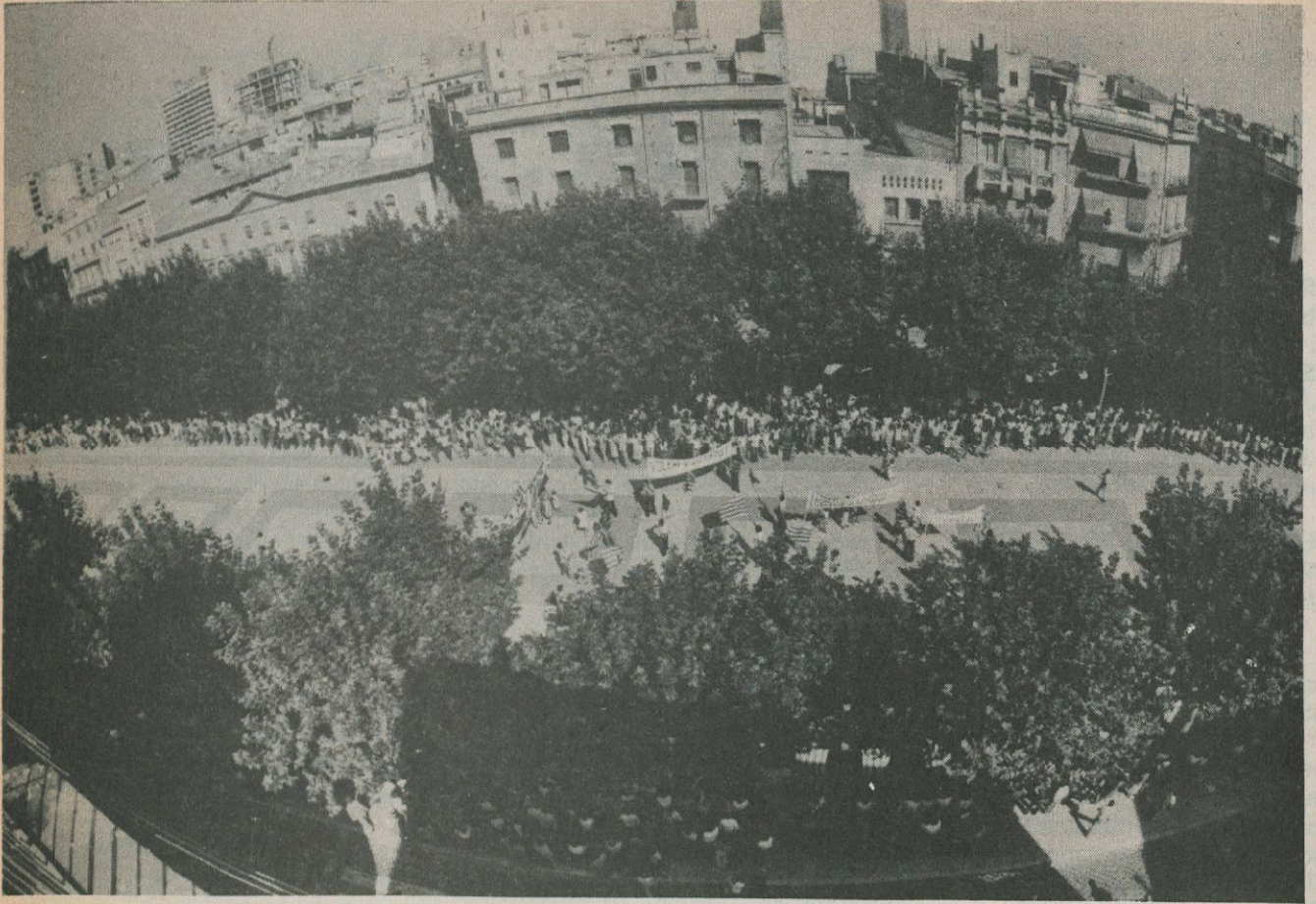
UN MINUT DE SILENCI, DAVANT UN "NOU" MONUMENT ALS CAIGUTS...

Després, tots els assistents es dirigiren, per la Pujada de l'Església, al "Monumento a los Caídos", que era tapat amb una gran bandera catalana, on es podia llegir:

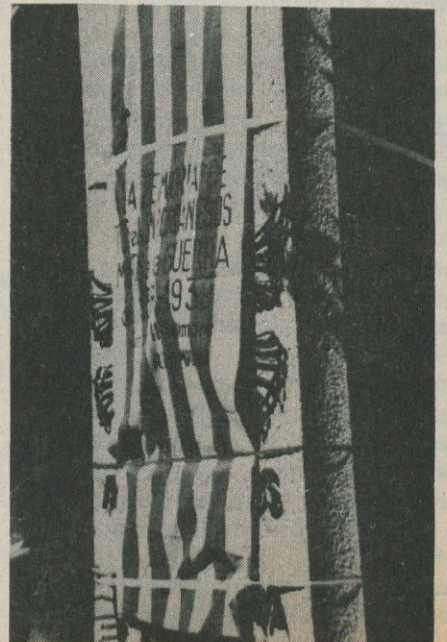
"A la memòria de tots els empordanesos morts a la guerra del 1936-1939. Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà."

Es guardà un minut de silenci. I en acabar-se aquest, la manifestació se n'anà cap a la Rambla figuerenca, on el senador Sobrequés convidà tothom a traslladar-se, a la tarda, a Barcelona o Girona, i es va cantar, un cop més, "Els Segadors".

Segons el programa previst, els actes de la Diada havien de cloure's aquí; però un sector dels assistents manifestaren llur desig d'anar a la Presó, cosa que feren unes quantes persones, precedides per la pancarta "Dret a l'objecció de Consciència". En aquesta "segona part" de la manifestació, hi mancava, una vegada més, quan es tracta de recordar en la nostra ciutat que encara no hi l'Amnistia Total, la representació dels partits que obtingueren la majoria a la nostra comarca.

La Diada en fotografies

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Balletero

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerna

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Urbanisme i Urbanitat

L'11 de Setembre d'enguany, il·lustre i pintoresc Alcaldíssim de Figueres, havent finalitzat els parlaments a la Rambla, quan la no-drida manifestació de figuerencs arribà a la Plaça de l'Ajuntament, quan els representants de la Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà pujaren a la Casa de la Vila per fer-li a mans el manifest, vostè n'era absent: s'havia evaporat, s'havia diluït.

Un Conseller, en nom seu, cap cot i moix, rebé la Comissió. Un Conseller que, amb gran respecte dels vius i del morts —especialment dels vius—, regenta la funerària de Figueres. Aquest senyor, amb una cara de condol professional impressionant, fou qui rebé l'esmentat manifest. Naturalment, il·lustre i temorenc Alcaldíssim, el poble que, de cos present, atapeïa la plaça de la vila, digué en veure que l'enterramorts era el depositari sinistre dels precés de la multitud:

—Ja li han encolomat el mort?

Però el cas és que Figueres, il·lustríssim, servint-se de les planes de 9 PAÍS, vol, exigeix, que vostè reti comptes d'aquest greuge, d'aquesta greu deserció dels seus deures de primer ciutadà. ¿Tal vegada creu, divertit senyor, frívol Batlle de Figueres, que el clam de Catalunya reclamant l'Estatut, l'Amnistia i la Llibertat és la ranera agònica d'un moribund?. Tanmateix!

Si fos així, no ho dubtem pas, a hores d'ara, Alcaldíssim, les seves innates qualitats d'urbanista de "la crema", ja haguessin projectat i fins bastit un panteó ben fi i ben distingidet a la memòria del Principat. Però ni el clam de tot un poble ha mort, ni necessitem enterrar cap institució de Catalunya.

Apa, senyor Giró... no ens toqui més el botet i dimiteixi, si us plau per força. Que una cosa és l'urbanisme i una altra és la urbanitat.

S.T.

Sumari

• Noticias y reportaje de Figueres	Pág. 6, 7, 8 y 9
• Crónicas de la comarca y de la Catalunya Nord	10, 11, 12 y 13
• Bústia	14
• Tribuna política	15
• Esports	25, 26, 27 y 28
• Guia d'utilitat	30

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

AUSENCIA IMPERDONABLE

El domingo pasado fue, sin lugar a dudas, una explosión de júbilo popular con la celebración de la Diada en Figueres. Todos los actos programados para este día resultaron de una brillantez inusitada y la verdad es que la celebración valía la pena. Solamente una mancha, para muchos ciudadanos significativa, produjo la repulsa del pueblo congregado ante el Ayuntamiento: la ausencia de la primera autoridad municipal. Los comentarios oídos fueron para todos los gustos y, desde luego, no nos vale como excusa su presencia en la jura de Bandera del C. I. R. en Sant Climent Sescebes. A esto le llamo yo tener poca vista y si me apuran, poco futuro.

tiempo estival, mira ilusionado a los frutos y vides a punto de recoger. A nosotros, los simples mortales estos días calurosos y ya no tan largos nos producen sensaciones no vividas y nostalgias de aquellas vacaciones que pasamos con paraguas y prendas de abrigo.

COMENTARIOS POPULARES

La mejor prensa que pudiera existir es generalmente aquella que nunca aparece publicada. Un ejemplo: los comentarios callejeros. De entre ellos esta semana les voy a relatar unos cuantos. Muchas son las personas que comentan favorablemente las medidas acordadas por el Ayuntamiento sobre los aparcamientos durante los meses del verano y no verían con malos ojos que estas mediadas se prorro-

garan indefinidamente. Creo que los ciudadanos han dado pruebas suficientes de su madurez automovilística y los problemas han brillado por su ausencia. En los círculos académicos los comentarios se centran en el nuevo instituto de la ciudad. Desde luego habrá tiempo para hablar de ello ya que con toda seguridad durante el próximo curso escolar no entrará en funcionamiento. Quizás el lugar más idóneo para los comentarios sea la Rambla, y en ella escuché uno, de lo más irónico, el día de la Diada. Se refería a la profusión de senyeres, tan descoloridas, que lo que debería ser color oro no llegaba ni a blanco descolorido. Creo que la fiesta merecía, más que nunca, que los colores de nuestras senyeres fueran de una nitidez excepcional.

Alex

EL TIEMPO OTRA VEZ PROTAGONISTA

Si durante todo el verano, el calor brilló por su ausencia, parece que este mes de setiembre quiere volver por sus antiguos fueros. Creo que este veranillo retrasado puede darnos a todos muchas alegrías. Por una parte, la temporada veraniega alarga su agonía y ésto permitirá a los establecimientos turísticos redondear una excelente campaña en el sector. El campo, el más sufrido mártir del loco

Pleno Municipal Nombramiento de una Comisión para la rotulación en catalán de las calles

Solicitud de aplicación de la Amnistía a funcionarios del Ayuntamiento

En el último Pleno Municipal, celebrado la semana anterior, se adoptó el acuerdo de proceder a la rotulación en catalán de las calles de Figueres, acordándose también nombrar una comisión formada por los tenientes de alcalde, señores Cristau y Fajol, y por los miembros acreditados de los partidos políticos que quieran formar parte de ella, con el fin de estudiar la conveniencia de cambiar los nombres de algunas.

A este respecto, hay que recordar que ya hace varios meses el PSC-r elevó una instancia al Ayuntamiento, proponiendo otorgar oficialmente a las calles y plazas su denominación popular, sin que en ningún momento se haya dado respuesta a la misma.

Por otra parte, en dicho Pleno Municipal, fue aprobada la solicitud de aplicación de la amnistía a los funcio-

narios del Ayuntamiento y se acordó iniciar en el mes de octubre el segundo curso de enseñanza de catalán para los funcionarios municipales.

También se dio cuenta de la adjudicación definitiva de las obras de construcción del Hogar del Jubilado y edificio para fines sociales, a la empresa "Construcciones Asturianas", por un presupuesto de cuarenta y siete millones y medio de pesetas.

Por último, debemos agregar que a esta sesión plenaria asistió numeroso público, encontrándose entre él los miembros de la Comisión Democrática de Control Municipal, todavía sin reconocer por parte del Ayuntamiento, y que a una persona que intentó hablar se le cortó la palabra, alegando el alcalde que en el Pleno los únicos autorizados con voz y voto son los concejales.

CONSULTORI DE PODOLOGIA

MALALTIES DELS PEUS

CALLISTA

Peus plans infantils

Plantilles. Peus deformats.

Berrugues.

Dimecres i Divendres:

de 3 a 7

Dijous: de 10 a 1 i de 3 a 7

Castelló, 12 - Tel. 501665

FIGUERES

Vergonyós estat del nou Escorxador Municipal

“No s’hi pot treballar!”

exclamen els qui, si us plau per força, ho han de fer

Fins ara només dues persones d’aquelles que, ben bé per força, han de posar els peus en el recent estrenat Escorxador Municipal, m’han vingut a trobar. I només dues persones, perquè —ben segur— les altres no em coneixen.

Però també és ben segur que les queixes d’aquests dos senyors reflecteixen ben fidelment les de tots els altres.

DEFICIÈNCIES PER A PARAR UN TREN

He xerrat llargament amb tots dos. Tots dos han coincidit, per separat, amb les mateixes coses, amb les mateixes falles. D’un seguit inacabable de mancaments de serveis, podem treure’n conclusions certament anti higièniques per a un escorxador municipi-

pal, com són les següents: el bestiar, a l’hora d’escorxar, toca a terra; els desguasos resulta que no són tals desguasos, sinó que més aviat resta el líquid a dins que no pas a fora; el lavabo per als qui hi treballen resta tancat amb pany i clau. I, a més, passant la carretera de Llançà a quasi cent metres, l’accés a l’escorxador es realitza fent una volta de mil dimonis per camins, lògicament, infernals...

Això, ja ho he dit, són només quatre detalls de l’estat i situació del nou Escorxador Municipal que l’Ajuntament ha cedit a Figueres, per tal de disposar de millors instal·lacions i serveis.

“NO S’HI POT TREBALLAR...!”

Són, aquestes, les millors instal·lacions i serveis? No, i mil vegades

no!! El de l’Escorxador és un tema que cal tractar, que cal posar damunt la taula (no sé quina) i reparar de cap a peus. Però..., quan de temps haurem d’esperar encara?

La gent hi és descontenta i, el que és pitjor, incòmoda. Els mateixos que hi han de ser cada dia diuen que “no s’hi pot treballar, a l’Escorxador Nou”, i que de bon grat tornarien al vell. Però han de continuar allí. No els queda cap altre remei. El vell escorxador, mort de fàstic, només pot veure i admirar el mercat de cada dia, tot esperant el jorn que les seves voltes donin acollida, precisament, a aquest mercat que ara es fa o se celebra al seu davant...

El tema de l’escorxador figuerenc, o dels escorxadors figuerencs —el nou i el vell—, és, repetim, digne d’esser tractat...

Antoni Godoy i Tomàs

Josep Falgarona: quinze concerts a Rússia, durant el proper mes d'octubre

El gran pianista figuerenc, que viu a París, un any més passa les seves vacances (i treballa) a Roses

Ja fa molts anys que Josep Falgarona viu a París dedicat plenament a la seva professió; però així que arriba el bon temps retorna a l'Empordà, vora la mar de Roses, per tal de gaudir de les ben guanyades vacances.

Els qui el coneixem, sabem molt bé que sota la seva aparença d'home seriós, correcte, una mica allunyat, existeix un Falgarona assequible, a més de tenir un gran sentit de l'humor, és d'una cordialitat que dona escalf i es fa encomanadissa.

En l'àtic de la casa que a Roses posseeix el matrimoni Falgarona, hi han bastit un estudi encarat a mar, a fi que el nostre pianista pugui treballar lluny del brogit que a l'estiu envaeix massivament l'antic poblet mariner, i des del qual es pot contemplar una esplèndida panoràmica que té com a protagonista el mar, aquest mar que vist des de l'estudi és tan suau, d'una elegància sovint desmentida quan el veiem de prop, sofisticat per l'efervescència turística que en desmereix els atractius.

Dissabte passat, i a l'hora baixa —que dirien els mallorquins—, Josep

Falgarona i la seva muller, tan acollidora i cordial com ell, obriren les portes d'aquest estudi a un grup dels seus amics, a fi d'oferir-los el concert que ja s'ha fet tradicional, perquè cada any es recorda dels qui, tot i admirar-lo, no podem assistir a cap de les seves audicions.

Va iniciar-lo amb les "Variacions sèries", de Mendelssohn, seguides d'un "Impromptu" i del "Moment musical", de Schubert, dits amb una tan perfecta nitidesa, que ens féu percebre totes les vibracions, tots els matisos.

La part central, dedicada a Chopin, constà de dos *preludis*, una *mazurca*, un *estudi*, dos *valsos*, l'*Andante Spianato* i *Gran Polonesa brillant*.

Veure la mar de lluny, glauca i laminada, la vastitud del cel solcat de tant en tant per vols esporàdics de gavines i escoltar Chopin interpretat per Josep Falgarona dins de la intimitat del seu estudi, és fraternitzar conscientment amb tot el que de positiu encara guarda el nostre món.

La música espanyola que el pianista figuerenc ha donat a conèixer en

els punts més allunyats del nostre continent, va posar fi al concert. "Córdoba", d'Albéniz, Canço i dansa", "Nenes al Jardí", de Federic Mompou i l'"Allegro", del Concert d'Enric Granados, foren interpretades a través d'una excel·lent digitació, amb força, impetu i seguretat, fent-nos comprendre una vegada més que Josep Falgarona domina els programes que es proposa.

Molt aviat es desplaçarà a Rússia en una gira de quinze concerts, que tindran lloc del 9 al 31 d'octubre vinent, a fi que el poble rus, tan preparat musicalment, pugui aplaudir-lo de nou, ja que no ignora que el nostre artista és un profund coneixedor de la música de tots els temps i que la sap transmetre amb la justesa, l'equilibri i l'espiritualitat que l'anima.

Josep Falgarona és tot un temperament que aconsegueix expressar amb la difícil facilitat dels experts, les pàgines més complexes de la literatura musical. Val la pena de remarcar-ho i de fer-ho saber als seus conciutadans.

Montserrat Vayreda i Trullol

Els dits de Falgarona, durant una de les seves actuacions.

El Casino Sport, autorizado para el juego del "bingo"

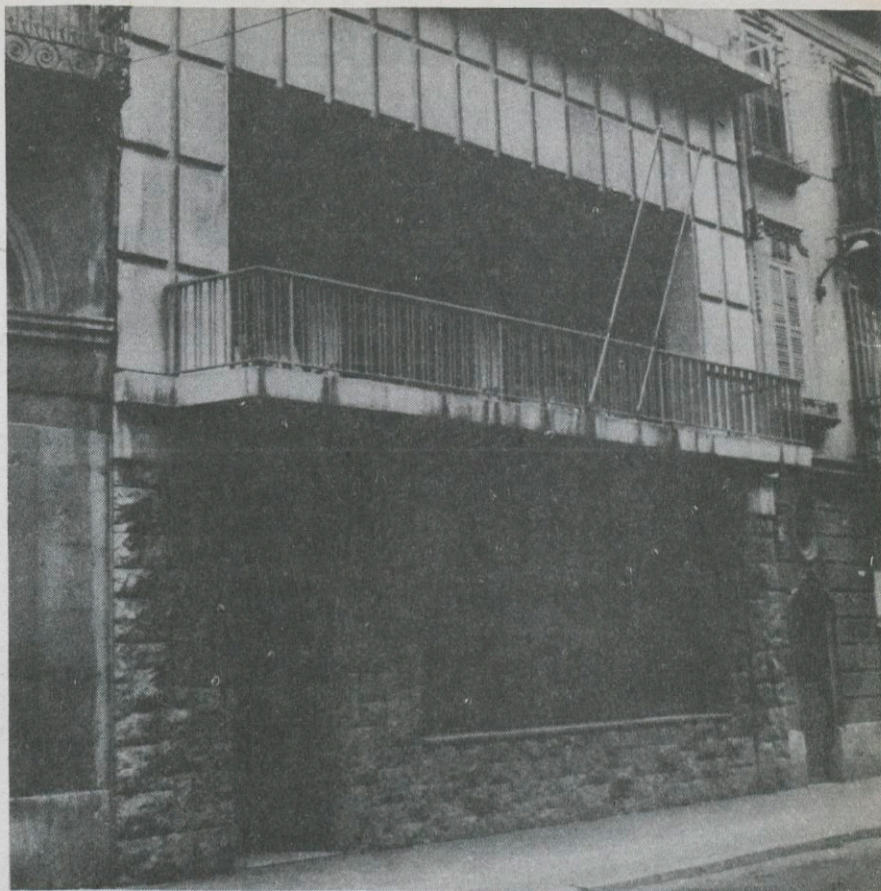
El Casino Sport Figuerense ha sido autorizado para que en sus locales pueda jugarse al "bingo", según se nos ha informado por responsables de dicho Casino.

La Junta directiva solicitó en su día la autorización, para aspirar a la cual, hubieron de cumplimentarse numerosos trámites exigidos por la Administración central.

En el transcurso de la semana pasada se comunicó oficialmente, aunque de forma verbal, que el Casino Sport había sido autorizado para este tipo de juego, por lo que próximamente se celebrarán las primeras sesiones.

Como informábamos en el número anterior, el Sport acondicionó en su día una sala y contrató los servicios necesarios para poder desarrollar esta actividad.

A última hora parece confirmarse también que la Sociedad Coral Erato ha sido autorizada para el juego del "bingo".

Unión General de Trabajadores

MITIN

presentará:

Josep Hernández

del Comité comarcal de l'Alt Empordà

Hablarán:

Antonio Puigvert

de la Unión Local de la Bisbal

Francisco Fernández

Secretario de Organización de la Unión Local de Girona

Juan Alamillo

Colaborador de la Secretaría de Organización de Catalunya

Luis Fuertes

Secretario General de Catalunya

CINE «EL JARDIN»

Sábado, 17 de Septiembre de 1977, a las 8 de la tarde

Polémica en torno a una línea de alta tensión que transcurre por la barriada de Vilartagas-Tueda de Dalt

Visita de inspección del delegado del Ministerio de Educación y Ciencia

Sant Feliu de Guíxols.— El diputado don Ramón Sala Canadell, de Convergència Democràtica de Catalunya, que —como 9 PAÍS informó en su momento— visitó el abandonado barrio de Vilartagas y Tueda de Dalt, ha dirigido un escrito al señor Murias Collia, de la Delegación Provincial del Ministerio de Industria, pidiendo información acerca de la solicitud hecha, hace tiempo, por la Asociación de Vecinos de dicha zona para ver de encontrar solución a la línea de alta tensión —instalada por FECSA con posterioridad a la construcción de unos edificios— que por allí pasa.

En dicho escrito, el señor Sala Canadell afirma “quedé literalmente impresionado al observar el déficit de infraestructura y equipamientos del barrio de Vilartagas, que acoge a más

de cinco mil personas y constituye un tercio largo de la población de Sant

solución está en la conversión de la actual línea aérea en subterránea.

Feliu”.

La Asociación de Vecinos de Vilartagas-Tueda de Dalt cree, según expuso al diputado de C.D.C., que la

Al interesarse por el estado de tal solicitud, el señor Sala afirma que “los residentes en este barrio de Sant Feliu de Guíxols merecen una explicación válida y coherente”.

De cara al nou curs

Consideracions de Convergència a tots els centres escolars del Baix Empordà

El Comitè Executiu de Convergència Democràtica de Catalunya, al Baix Empordà, ha enviat a tots els directors dels centres de Batxillerat, Formació Professional i Educació General Bàsica de la comarca, i per tant als de Sant Feliu de Guíxols, “unes consideracions que agrairiem —diu la nota— fossin tingudes en compte, en el moment de planificar el treball per a desenvolupar en el proper any escolar”. Són aquestes:

Creiem del tot necessari emprar el català dins el contexte educatiu, però sempre amb voluntat de respecte a la llengua de les persones de parla no catalana.

Estimem que és bàsic per fer possible una bona convivència que en tot el

procés educatiu, es doni a conèixer l'esperit i el contingut de la Declaració Universal dels Drets de l'Home.

En tot estudi de la Història, la nostra, la de Catalunya, ha de tenir-hi un aprofundiment especial que tingui com a fita fonamental, a més del valor cultural, el descobriment, per part de l'alumne, de la personalitat nacional catalana.

L'Estudi de la Geografia, la Història, la Natura i la Literatura ha de contemplar una forta incidència de la realitat comarcal, en concret, la nostra del Baix Empordà, i local, superant així les moltes deficiències existents en els programes educatius, derivades el centralisme i d'una absurda uniformitat.

VISITA DEL DELEGADO DEL M.E.C.

Invitado por la Asociación de Padres de Alumnos y Amigos de los Centros Oficiales de Enseñanza, estuvo en Sant Feliu de Guíxols el delegado provincial del Ministerio de Educación y Ciencia, señor Arturo Calsina, al objeto de inspeccionar el centro “Baldiri Rexach” y las obras que allí tienen que llevarse a cabo.

En su visita a Sant Feliu, el delegado estuvo atendido por el alcalde señor Albertí, el presidente de la Asociación, señor Pallí, así como por los presidentes de las respectivas asociaciones de padres de los centros “Baldiri Rexach” y “Gaziel”, señores Serra y Sala.

Prometiò el señor Calsina que con toda celeridad se llevarán a término los trabajos que aún quedan pendientes de realizar como son el cercado exterior, las gradas de las pistas poli-deportivas y el drenaje interior entre otros.

X. de L.

Platja d'Aro

Constitución de la Comisión Consultiva Permanente, hasta la celebración de las Municipales

Platja d'Aro. Reunidos en Castell-Platja d'Aro los representantes de los partidos políticos "Convergència Democràtica de Catalunya", "Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament", "Partit Socialista Unificat de Catalunya", "Esquerra Democràtica de Catalunya", "Partido Socialista Obrero Español" y "Esquerra Republicana de Catalunya", acordaron: constituirse en Comisión Consultiva Permanente para cuestiones que desde ahora afecten al correcto proceso democrático en nuestro municipio hasta la celebración de las próximas elecciones municipales.

Esta comisión está abierta a todos los ciudadanos y entidades de nuestra población y agradecerá todas las sugerencias que de una manera u otra afecten a este proceso.

Esta comisión —según informan— emprenderá por sí misma aquellas acciones que considere conducentes al objetivo expresado en el primer párrafo.

Como primera actuación esta comisión solicita:

1. La presencia de un miembro representante de la misma en la Permanente Municipal.

2. Esta comisión exige que los plenos del Ayuntamiento se celebren en horas no laborables y no como ahora que se han venido celebrando siempre a las cuatro de la tarde.

3. Que se revise el censo electoral para que nadie sea privado del derecho a voto en las próximas elecciones.

J. F.

Palamós

El Ayuntamiento interpone acto de conciliación contra los miembros de la Asamblea Local

Los concejales se sienten ofendidos por un escrito publicado en una "fulla informativa"

Palamós.— El ayuntamiento de Palamós, en su última sesión plenaria y a propuesta del alcalde Fernández, acordó por unanimidad de los concejales asistentes, como trámite previo a las oportunas acciones judiciales, interponer acto de conciliación contra los ciudadanos Antonio Testar, Josep Bou, Conxita Samsó, Manuel Doporto y Joan Aliu, por considerarlos vinculados a la publicación de una "fulla informativa" editada por la Asamblea de Catalunya en Palamós, de un párrafo de la cual dedujo el consistorio fundados motivos de una posible constitución de delito de calumnia, afectando al honor del Ayuntamiento de la villa.

"ELS BENEFICIS PARTICULARS"

El párrafo que, al parecer, molestó a los señores ediles y al propio alcalde Fernández, decía textualmente: "També podriem parlar dels molts be-

neficis particulars que treuen alguns palamosins pel fet de ser membres de l'actual consistori; també podriem desemmascarar la llarga llista d'interessos creats que hi han hagut i hi han darrera els projectes municipals..."

Por lo visto, el decir "alguns" ha sido captado como un señalar a dedo a los ediles por parte de los responsables de la "fulla informativa"...

Todos los implicados son miembros de la Asamblea Local, siendo dos de ellos los prerepresentates del PSUC y del PSC (c) en la población.

Ni qué decir tiene que la actitud de un ayuntamiento nacido en plena época franquista, encabezado por un alcalde digitalmente nombrado, ha sido rechazada de plano por los ciudadanos más predisuestos a un cambio, en profundidad, de los modos dictatoriales con que más de un ayuntamiento ha venido actuando en estos cuarenta últimos años.

J. Fortim

EDUCACION PERMANENTE DE ADULTOS

Ante la próxima apertura del curso escolar 77-78, para Educación Permanente de Adultos y obtención del Título de Graduado Escolar, se pone en conocimiento de los interesados, que el plazo de inscripción queda abierto a partir del 12 de septiembre, hasta el 26 inclusive.

Dicha inscripción, puede realizarse en cualquiera de los Centros Estatales de E.G.B. (Salvador Dalí, Joaquín Cusí, San Pablo y Buen Pastor), entre 9 y 12 de la mañana y 3 y 6 de la tarde, siendo necesaria la presentación del D.N.I.

Noticiero Palafrugellense

Como no podía ser menos, empezó la represión *municipaloide* en forma de multas hacia el que suscribe. La última nota aparecida en nuestro periódico no cuajó nada bien y, así, uno de los motorizados se pasó toda una tarde intentado buscarnos el fallo por tal de poder llenar una página de su talonario.

Si no, no entendemos sus continuos paseos por delante del taller de reparaciones donde teníamos el coche. El buen muchacho, mal mentalizado sin duda, gastó muy posiblemente esta tarde más gasolina de lo que nos endosó el día siguiente a nosotros, por una tontería en una localidad de las características de la nuestra: aparcar en sentido contrario en una vía sin continua y sin nada.

Y esta vez, para que se viera menos, multaron además a todos los vehículos que se encontraban en estas condiciones de la calle Ancha, sin avisar y después de muchos meses de cierta paz. Se nota que de sopetón le llegaron los remordimientos de orden y moral.

Resumiendo, que aunque nos multen cada semana no pensamos amedrentarnos. No admitimos coacciones desfasadas, ingenuas e infantiles a la crítica hecha de buena fe.

X. Amir

Torroella de Montgrí Celebració d'una interessant vetllada ecològica

Hi fou presentat el cartell "Els rius catalans"

Sota l'organització de la Comissió Defensa del Ter, se celebrà, a Torroella de Montgrí, una interessant vetllada ecològica, en els transcurs de la qual fou presentat el cartell "Els rius catalans", de la Campanya de Salvaguarda del Patrimoni Natural del Congrés de Cultura Catalana, presentació que ja havia de tenir lloc el dia 6 d'agost, amb motiu de la "Diada de conscienciació i reivindicació del Patrimoni Natural de les comarques gironines", però que hagué d'ajornar-se, perquè Ramon Folch, persona encarregada de fer-la, era a l'estranger.

L'acte començà amb una conferència del mateix Folch, que versà sobre la problemàtica ecològica dels rius als Països Catalans. Tot seguit, hi hagué la presentació del cartell, la finalitat del qual és eminentment didàctica. I, finalment, es projectaren diverses pel·lícules de caràcter ecològic, integrades dintre l'àmbit de cinema del Congrés de Cultura Catalana.

ACTUACIÓ D'UNA CORAL POLACA

Davant nombrós públic, actuà a l'Església Parroquial de Torroella la Coral de la Universitat de Goansk, de Polònia.

Interpretà obres de diversos autors des del segle XVI fins ara, és a dir, de Haendel, Bach, etc.

R y Q

Xino-Xano Exprés

En uno de mis viajes en tren de cada noche, mi habitual compañero y yo tuvimos que tomar asientos separados. El quedó de espaldas a mí, y enfrente tenía mi amigo a un caballero de porte muy distinguido.

Apenas iniciada la marcha, el caballero en cuestión extendió sobre sus rodillas una servilleta y sobre la misma colocó un plato con un tomate entero y un par de pedazos de carne empanada. En el cesto que tenía al lado, una botella de agua y un vaso. Utilizando los correspondientes cubiertos, comenzó un ágape que fue transcurriendo parsimoniosamente. Otro plato con un par de naranjas que el hombre fue mondando con la ayuda de unos nuevos cubiertos. Finalmente, un yogurt que ingirió valiéndose de la correspondiente cucharilla. Después, guardó todo en una bolsa de plástico, se secó los labios, encendió un pitillo y aquí no ha pasado nada.

—*Què tal el viatge?*

—Sort que s'ha acabat. M'ha entrat una fam...

* * *

Juan tuvo la oportunidad de comprar un saco de cincuenta kilos de nueces a setenta pesetas. Como al detall se venden a unas ciento treinta, pensó que había hecho una buena adquisición.

Días después, su mujer le dijo: "Ha venido mi hermana y le he regalado diez kilos de nueces; ya sabes que ella siempre se acuerda de nosotros". Muy bien —respondió Juan—. Precisamente, pensaba hacer lo mismo con los abuelos". "Magnífico —prosiguió la mujer—. Yo también he pensado en la portera y en la mujer de la faena; estarán contentas".

Para el consumo doméstico quedaron al final veinte kilos. Juan dispuso el racionamiento. Cada vez que en el poste partía una nuez pensaba en la "ganga" de la compra. Ciento setenta pesetas el kilo.

J.

A EMPRESA CALEFACCIÓ I AIRE ACONDICIONAT DE GIRONA, CAPITAL, LI CAL VENEDOR PER A FIGUERES I ALT EMPORDÀ

Dedicació a mitja jornada, o a comissió, compatible amb altres feines. Millor persona connectada amb la construcció. Bones condicions i formació a càrrec de l'empresa. Es tindran en compte totes les ofertes.

Els interessats dirigir-se de dilluns a divendres, de 9 a 2, indicant la Ref. B/RR 1.128 a:

SELEX DEPARTAMENT DE SELECCIÓ DE PERSONAL I ESTUDIS PSICOTÈCNICS
C/. Juli Garreta, 10, 1er. 2.^a
Tel. 21 18 00 - Girona

Prada del Conflent

La Universitat Catalana d'Estiu té la continuïtat assegurada

Constitució d'un consell integrat per un responsable per cada un dels quatre Països Catalans

La tongada d'agost de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada del Conflent donà una resposta positiva a la qüestió de saber si aquest lloc d'aplec de la gent de tots els Països Catalans continuaria existint. Hi haurà, doncs, a Catalunya Nord, i probablement al mateix Prada de Conflent, una tanda de l'UCE per l'agost del 1978.

REESTRUCTURACIÓ

Això és el que es va decidir en l'assemblea general de cloenda que va tenir lloc al Liceu Renouvier de Prada.

L'UCE-1978 a tots els Països Catalans serà tanmateix reestructurada. El GREC, entitat organitzadora d'aquesta trobada, decidí de no assumir més la responsabilitat de l'organització general i conjunta de l'UCE, ço que plantejà el problema de fer-se'n càrrec des del conjunt dels Països Catalans.

LA CONTINUÏTAT, ASSEGURADA

En aquest sentit, el professorat de l'UCE decidí en el curs de dues reunions d'assegurar la continuïtat de la

trobada, constituint un consell format per un responsable per cada un dels quatre Països Catalans i un coordinador general amb un secretariat permanent a Barcelona.

Aquest organisme s'encarregarà de l'organització general, de la propaganda, etc. Es preveu, a més, la constitució d'una comissió acadèmica i d'una de financera destinada a compensar els possibles déficits.

El GREC continuarà assumint la responsabilitat leal i l'organització material de l'estada a Prada, i serà integrat en el consell ja esmentat com a responsable per Catalunya Nord.

D.

Argelès

Se celebrà el "II Aplec Sardanista del Rosselló", al Castell de Valmy

Fou l'últim de la temporada, a la Catalunya Nord

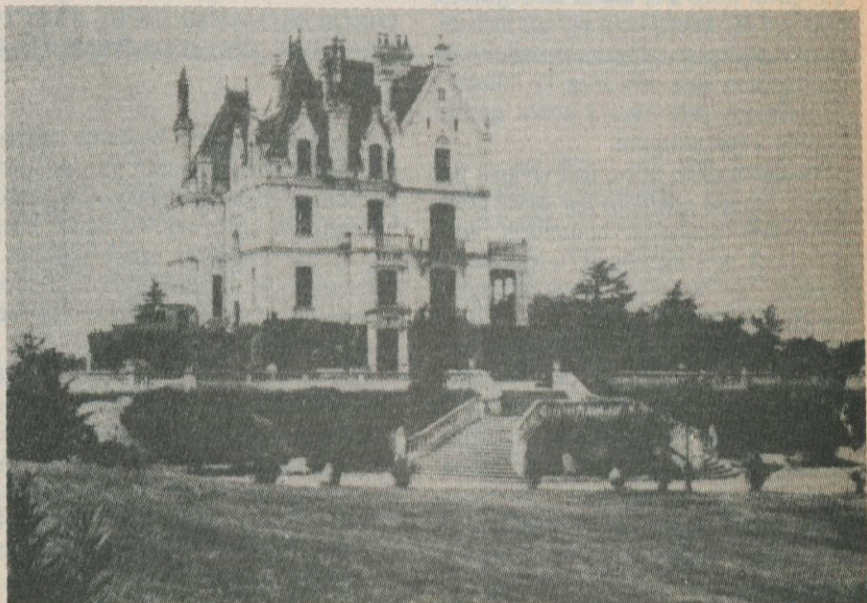
Al Castell de Valmy, d'Argelès, s'ha celebrat el "II Aplec Sardanista del Rosselló", que ha estat el darrer d'enguany a la Catalunya Nord.

La ballada es veié molt animada, amb gran concurrència d'amants de la nostra dansa. I una nota simpàtica: el jovent, fins als quinze anys, hi tingué entrada de franc.

De les nombroses sardanes interpretades, destacarem "Vents de Carroig", "De festa en festa" i "La Santa Espina".

Intervingueren a l'aplec les cobles "Els Únics", "Perpinyà" i "Lou Torrent".

Cal dir, finalment, que aquest "II Aplec Sardanista del Rosselló" fou patrocinat per la Federació Sardanista del Rosselló i el Foment de la Sardana d'Argelès.

LA GRAN OBRA DEL PARC BOSC I L'ABNEGACIÓ D'UN HOME

Tots els que estimem la Natura, i que ens agrada gaudir de les bel·leses de parcs i jardins per la seva frondositat d'arbres, plantes i flors de tota classe, no tenim més que desplaçar-nos al nostre Parc Bosc d'aquesta ciutat de Figueres, per saborejar deliciosament de la gran transformació estructural que en menys de dos anys hem pogut ovirar els que diàriament passem unes hores d'esbarjo com també els que solament el visiten esporàdicament.

Enguany que ha estat un any de pluges i entremig dels pinars es perfila en els parterres el naixement d'una herba verda i fresca, la qual dona relleu i contrast a la vegada, amb algun raig de sol que es desprèn d'alguna escretlla dels pins, la qual dona la sensació que talment trepitges l'alfombra d'un envelat.

A tot el perímetre del Parc, s'hi troben bancs per descansar i fer petar la xerrada si convé' que per cert és el que es fa més. Per tota la seva àrea hi ha instal·lades incomptables fonts d'aigua potable i fresca, que serveix per amorosir la set de tots els visitants, com també hi ha moltes taules amb seus corresponents seients, per si els visitants es porten dinar o el que creguin convenient, els quals poden menjar amb tota comoditat i a l'aire lliure.

Això fa que podem dir que s'ha fet una gran obra a la ciutat de Figueres, tant per als adults com per als infants, ja que hi ha instal·lats tota classe de gronxadors que són tota la il·lusió i divertiment dels nens i nenes que hi juguen constantment.

Aquesta gran obra, que encara per cert li manca quelcom per ésser completament acabada, coincideix amb els grans desplaçaments —sobretot a l'estiu— de col·legis, excursionistes, turistes i jubilats d'arreu d'Espanya i alguns de l'estranger. I això no fa més que posar en evidència que Figueres es troba a l'altura d'altres ciutats, ja que també té una gran zona d'esbarjament i distracció que no deixa de ser un orgull per la ciutat.

Per altra banda, jo crec no haurà pas passat desapercebut a la clarividència dels que sovint es passegen algunes hores del parc, la presència en-

tremig dels treballadors de l'Ajuntament, del conseller - tinent d'alcalde, encarregat de parcs i jardins, senyor Josep Fajol. Aquest senyor ha demostrat ésser un home de gust, voluntat i abnegació amb tota la seva missió que li va conferir el municipi; àdhuc s'ha fet agradable atent i respectuós per tots els empleats, com també per tots els visitants. Les seves qualitats d'ordenador i gran timoner d'aquesta gran nau —que és el Parc Bosc— són insuperables. M'atreveixo a dir que difícilment es trobarà un substituït amb igualtat de condicions. El senyor Fajol té qualitats, pot i vol fer-ho que és el principal per fer un bon treball i una gran obra.

Ara s'aproximen les eleccions municipals; ignoro si aquest senyor es presentarà o el presentaran com a conseller municipal, però si entra a formar part com a candidat, li augurarem una bona votació a favor seu i si surt conseller, demanem uns simpatitzants de la seva obra al senyor alcalde —sigui el qui sigui—, tingui l'habilitat d'atorgar-li —que ben merescut ho té— la conselleria de parcs i jardins que nosaltres així ho creiem i el Parc Bosc el necessita.

Josep MORE i 35 firmes més (Figueres)

DISCRIMINACIÓ EN EL PRECIO DEL PAN. ¿ES ESTO DEMOCRACIA?

Soy una persona bastante mayor, no etiquetada en ningún partido, pero partidaria de las libertades que hemos buscado en las urnas. Es decir: libertad de expresión, de oportunidades y defensora de los derechos humanos. Contraria, pues, a las dictaduras más o menos disfrazadas.

Leo en la prensa que el pan en Madrid no sube. Muy bien. Sin embargo, hoy voy a mi tahona habitual y sin ninguna previa explicación me cobran de la pieza que ayer valía 17 pesetas, 20. (Difícil calcular lo que representa este aumento en el kilo, ya que el pan no sigue el sistema métrico, por lo que se ve) Y yo me pregunto: si la prensa

habla de Madrid y se calla en lo que a nuestras comarcas se refiere; si el aumento nos lo encontramos las amas de casa sin previo aviso y sin tan siquiera un comentario de advertencia por parte del expendedor, ¿no será que lo que a bombo y platillo se reprime en la capital del Estado puede sucedernos a los que tenemos nuestra residencia en poblaciones que no aparecen habitualmente en el papel de prensa?

Como una española más, creo tener el derecho de ser informada. Y si no lo estoy, creo poder exigir a la autoridad competente que, como en Madrid, no acepte la política de los hechos consumados.

Si no nos queda más recurso que el pataleo, pregunto: ¿Es esto democrático?

C.D. (Portbou)

PAIS

**Telèfon
50 57 63**

Engrunes

I Hi ha unanimitat en una queixa: que els nacionals no puguin entrar al sector de Cap de Creus, Cala Culip, que ocupa un Club de Vacances estranger. A totes les urbanitzacions es pot entrar i visitar els seus carrers i zones públiques. Un dels millors és vedat a la gent del país.

A més dels actius moviments ecològics, s'haurà de pensar seriosament en la defensa dels camins que es tanquen per propietaris poc respectuosos amb

Llum, més llum

Cada dia estic restant més sorprès.

Tothom vol (o diu) omplir el mateix lloc dintre el ventall polític català.

Ningú no vol que li diguin ni tan sols que li insinuïn que és de dretes. Tothom parla de voler fer una política pragmàtica, no marxista, a l'estil dels països nord-europeus, socialment avançada, etc., etc.

Només cal que comenceu a comptar una mica per alt, i no us costarà gens d'arribar fins a uns deu partits polítics que defensen allò que ELLS en diuen el centre-esquerra.

Senyors, això no és polític; jo en diria demagògic. Catalunya no es mereix que després de quaranta anys d'opressió feixista ara li passi això. Durant aquests darrers mesos, hem estat fent el joc a la gent de Madrid. Això no pot continuar així.

El que crec que cal fer és que els comunistes i socialistes es posin d'una vegada al seu lloc, que l'esquerra tradicional pragmàtica no es mogui, que el centre sigui omplert amb claretat i que els qui són la dreta democràtica ho siguin sense vergonya... que no és cap pecat, caram! Quant als altres penso que, a hores d'ara, ells mateixos ja s'estan automarginant.

Ara bé —i tornant estrictament a la qüestió que plantejava al començament—, cal dir que el nostre poble (demostrant una visió i maduresa política extraordinàries) ja fa força anys que tingué bona cura de crear el seu partit: el partit més adient al poble de Catalunya, perquè és el que entronca de ple amb el seu tarannà de llibertat i força individual. Perquè nosaltres, que no acceptem que ens donin les coses fetes, sinó que ens agrada rumiar-les i veure-les venir madures, som conscients ARA de la necessitat d'aquest partit que defensí amb el mateix coratge i honradesa tant els interessos dels treballadors com els dels petits "empresaris", víctimes de tants anys d'ofegament cultural, social i econòmic.

Aquest partit, l'Esquerra Republicana de Catalunya, nasqué per a governar. Per això mai no ens han fet por els problemes. Ens els plategem i, amb prou pragmatisme polític, els trobem solucions. Res més. Això sí: el que el nostre partit fa és maldar, perquè les solucions siguin sempre escaients, vistes les necessitats polítiques del moment conflictiu que les demani. I el poble català sempre pot restar ben tranquil, perquè en aquestes solucions allò que no hi mancarà mai serà el segell de ser socialment justes i políticament honrades.

Al començament deia que estava sorprès, però també tinc por. Tinc por davant les properes eleccions municipals. Tinc por que una altra vegada tothom et parli del mateix i tots et diguin el mateix. Això ja passà a les legislatives; però aleshores crec que fou força perdonable, donada la greu confusió política del moment. Ara no por tornar a passar. Cal que quan escoltis parlar un comunista, un socialista, un esquerrà, un centriste o un dretà, puguis emmarcar-los dintre el seu lloc polític. Tots ells tindran, sens dubte, al seu costat la part del poble que més s'apropi a llur ideologia i el vot conscient. Tothom ha de fer el mateix; sense excepcions. Cal presentar sense por les solucions que cada partit, i sobretot la ideologia de cada partit, trobi per resoldre els greus problemes municipals que ofeguen actualment els nostres pobles i ciutats. Això, cal remarcar-ho, és importantíssim, perquè si durant aquests darrers anys ningú ho ha gosat demanar el parer dels ciutadans, ara que així ho fem, hem de tenir molta cura que aquests homes i dones no es puguin arribar a sentir mai com una peça més de l'engranatge que serveix per a posar en funcionament la màquina dels personalismes i dels afanys de poder.

Carles Coll
(E.R.C)

els drets públics. Això passa a mar i muntanya. Fins i tot, camins ramaders desapareixen per actes comesos per propietaris, i els pobles —per disídia o per manca d'iniciativa— solament es queixen de paraula, entre ells, mentre els camins es perden.

3 La Comissió Democràtica de Control Municipal va puntuant. Accepta la tàctica del "contrari", i amb molta habilitat (s'ha de reconèixer) sortegen el K.O. per a puntuar davant el públic. Tàctica que fa endevinar els resultats

5 El president de les Corts ha predicat austeritat. Es allò de l'eslogan "si usted puede pagarlo, España no". Traduït al viure quotidià local és, per exemple, abans de comprar, comparar-ho amb el que gastava. I, aleshores, es compara la xifra que es gastava abans i al que es paga ara, i es veu l'estalvi. Els comptes, amb els diners públics no s'han d'enfosquir, i s'han d'evitar totes les despeses suntuàries. Aquesta norma de comptes públics —per sí sola— ja mouria a l'austeritat.

4 Es parla de qui és qui a la premsa? Només s'ha d'anar a aclarir al Registre Oficial de Empresas Periodísticas. Allà hi ha la partida de naixement.

2 Però el de Cala Culip és un altre problema!

El vi, un veritable

Arreu del país es contempla amb preocupació la propera collita del raïm, després de passar un dels estius més sorprenents pel que fa a la seva climatologia. Les constants pluges i els pocs dies assolellats i secs que hem tingut han afectat les vinyes, han impedit la maduració del fruit i han comportat l'extensió de la plaga del mildiu, la qual, tot i ésser combatuda amb els productes adequats, ha arribat a bona part dels ceps. Això forçarà a un retard en l'inici de la verema, que si altres anys tenia lloc a mitjans

contratemp, les vinyes empordaneses tindran una regular collita, probablement per sota d'allò que és normal, i és sobretot preocupant la qualitat del vi que es pugui obtenir, perquè serà d'un grau inferior a l'habitual. Un índex que reflecteix aquesta situació és que les cooperatives guarden el poc vi de l'any passat, ja que consideren que serà millor que el que enguany es pugui recollir.

Cal afegir, a més, que el constant perill del mildiu i també en menor

PESSIMISME ENTORN DEL FUTUR VITÍCOLA

Aquesta situació podria ser preocupant ja de per sí mateixa si no fos perquè s'insereix dins un context molt més ampli, que ens fa veure amb un cert pessimisme el futur vitícola. No és ara el moment de profunditzar en tot un seguit de problemes que afecten les vinyes de l'Alt Empordà, però sí que podem assenyalar-los donada la seva vigència continuada:

Els viticultors empordanesos preocupats pel seu futur

de setembre, ara es traslladarà, segurament, a les darreries d'aquest mes.

Des del Penedès fins a la nostra comarca, les primeres cròniques fetes a corre-cuita parlen de pèrdues en la collita que voregen al 40 per cent. Realment, almenys aquí, no es pot pas donar aquesta xifra com a vàlida, malgrat que, a certes zones, sí que potser tristament s'acomplirà. En línies generals, i si no hi ha cap altre

grau del "coixolí", ha obligat els pagesos a sulfatar varies vegades les vinyes, fins al punt de fer-ho entre nou i deu cops. Aquest esforç ha suposat no sols un increment del treball —molts han hagut de sulfatar l'endemà d'un dia plujós, tot i escaure's en diumenge—, sinó també un augment dels costos, fent disminuir la rendabilitat sempre prou mermada en la nostra agricultura.

—La necessitat d'unes assegurances davant els perills climatològics, com el que suposà la pedregada de fa dos anys. El risc hi és i tothom té ben present que l'any 1975 ni un sol cèntim es va destinar en concepte d'ajut per les pèrdues.

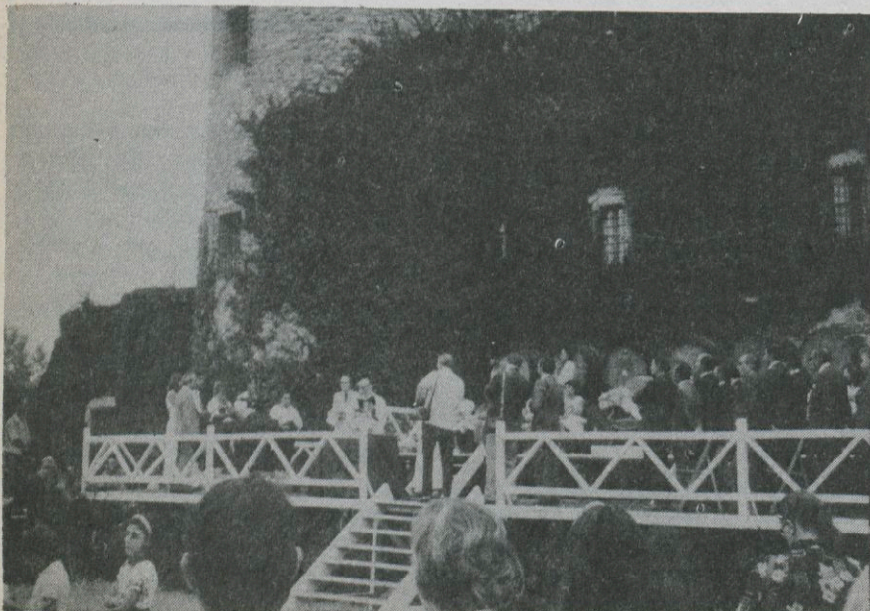
—L'obligatori lliurament d'un 10 per cent de la collita al Govern sobre el que no es coneix encara quin serà el seu futur. Es demana que almenys aquesta quantitat adquirida per l'Administració sigui pagada al preu del mercat.

—La discriminació als vins d'aquesta comarca, de denominació d'origen "Ampurdán-Costa Brava", els quals es veuen privats del descompte aranzelari (30 per cent) del qual gaudeixen altres comarques per a la seva exportació.

—La necessitat d'una política coherent en els preus per part del Govern, evitant, per exemple, que, mentre els productors directes els veuen limitats, es permet una total llibertat a intermediaris i hotelers que venen a preus esgarrifosos.

Encara podríem afegir-hi altres aspectes relatius als mateixos viticultors i a la seva realitat, com pot ser la necessitat de combatre l'excessiu individualisme, cercant formes solidàries — recordem la mínima implantació de la

La "Fiesta de la Vendimia": eren altres temps.

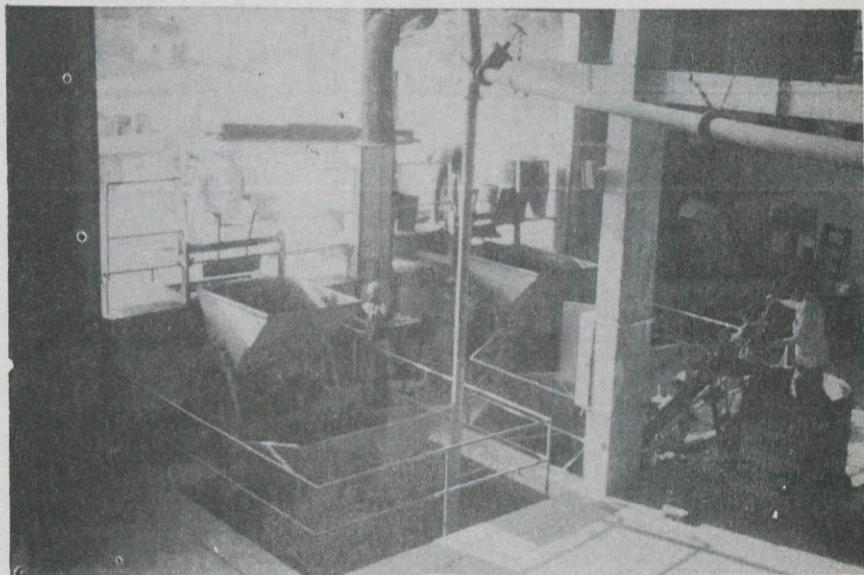
niu de problemes

Unió de Pagesos en aquest sector— que condueixin a millorar la rendabilitat tant en la producció com en la posterior distribució i comercialització. La importància de dotar l'Alt Empordà d'una única i gran cooperativa capaç d'emmagatzemar vi de cada collita i poder-lo comercialitzar resta encara com un projecte molt llunyà, que algun dia caldrà abastar.

LA FESTA DE LA VEREMA; DEFINITIVAMENT ACABADA?

Aquest panorama poc afalagador ha repercutit en els darrers anys en la "Fiesta de la Vendimina", que solia celebrar-se durant aquest mes i es desenvolupava bàsicament al Castell de Perelada. Fou suspesa ara fa dos anys arran de la pedregada. L'any passat tampoc no tingué lloc, donat el poc entusiasme mostrat per aquells a qui teòricament anava dedicada, i enguany sembla com si la festa s'hagués mort definitivament.

Aquest festa de la verema, a l'estil de les que tenen lloc a d'altres regions, s'inicià el 1961 per una iniciativa d'una publicació figuerenca anomenada

L'activitat d'una cooperativa, durant la verema.

d'una "miss", una ballada de sardanes, un sopar de fi de festa i alguns anys també una exposició de vins, un concurs de tast, concursos literaris, etc.

L'any passat, i des de les pàgines de la revista especialitzada en aquesta temàtica, "La Semana Vitivinícola" (E. P. V., 18/IX/76), es llençava ja un toc d'atenció sobre la necessitat de replantejar-se el sentit d'aquesta festa

UN BROT D'ESPERANÇA

Darrerament, hem pogut veure un marge de tranquil·litat en els rostres seriosos i preocupats dels nostres viticultors. El vi sembla que finalment puja també els preus, encara que molt més lentament que altres productes, i el canvi climatològic dels darrers dies, en què ha fet la seva aparició el sol, s'espera que pugui ajudar als raïms a

Aquest any, per efecte de la climatologia, la verema es retarda

aleshores "Semnario comarcal de F. E. T. y de les J. O. N. S.". La idea fou recollida per la "Organització Sindical" i recolzada per Miquel Mateu i Pla. A partir del 1963, s'incloua un pregó fet per diverses personalitats, generalment relacionades molt poc amb el vi, entre les quals recordem els noms de Carles Sentis (actual diputat d'UCD), J. Ramón Alonso (director de "Solidaridad Nacional"), L. Gómez de Aranda, Narcís de Carreras, etc. Hi solia haver, a més, l'elecció

de la verema, "que en tot cas —es deia— s'hauria de despullar de la rigidesa d'excessius protocols oficials per a recobrar el sentit popular d'exaltació del vi". També aquí ens trobem en un "impassé", en el qual es fa difícil de passar d'una festa massa folklòrica i poc arrelada a una altra que protagonitzada pels autèntics pagesos, els qui treballen i viuen la verema, reflecteixi amb més fidelitat la realitat d'un món que també hauria de saber trobar el seu caire festiu.

guanyar aquest grau i maduresa que els mancava.

Aquesta és eventualment la petita esperança que dona forces per a la feixuga feina de la verema que aviat s'empendrà. Malgrat tot, ningú no oblida que els problemes resten pendents, i entre tots haurem de donar-los una solució, si volem evitar la lenta desaparició de les vinyes de la nostra comarca.

Josep Playà i Maset

La lluita feminista, patrimoni de les esquerres?

Així, poc més o menys, acabava el meu darrer article sobre *feminisme*: Es el feminisme patrimoni de les esquerres? Abans de donar resposta concreta a la meua formulació, cal recordar que el *moviment feminista* s'inicia al bell mig de la classe burgesa, tot demanant —reclamant, millor dit— paritat de drets amb els homes de la seva classe.

Maria Aurèlia Capmany, en un sucós article publicat a "L'Avenç", escriu: "Aquestes dones que inicien aquest moviment de lluita reivindicativa no s'adonen que la seva pròpia classe, aquella classe a la qual volen ascendir amb drets propis —drets civils, drets polítics, etc.—, s'oposarà a l'acció revolucionària del moviment en una primera fase de lluita, però ben aviat, amb la capacitat proteïca de la classe burgesa destruirà l'eficàcia última del feminisme, adoptant com a pròpies i convenientment reformades la reivindicació d'un status que permeti a les dones de la classe mitjana una situació de semi-independència, encara que no permeti de cap manera l'ascensió de la dona als punts claus des d'on es domina la societat, des d'on es manipulen els ressorts del poder."

I continua dient la Capmany: "Hi ha, en la història del feminisme, magnífics exemples de dones que van saber que no hi hauria emancipació femenina sense justícia social, i que la lluita de classes es veuria sempre frenada amb el llast de l'actitud alineada de la dona."

El feminisme conservador, doncs, domina amb èxit creixent el panorama de principis de segle. Tot analitzant el progrés del feminisme a Catalunya i concretament a Barcelona, la nostra admirada escriptora defineix els punts pels quals es caracteritza el moviment feminista català (que ja hem dit abans és conservador i potenciat precisament pels polítics més conservadors):

1) Defensar la dona indefensa contra l'abús del mascle, sigui quina sigui la classe social a la qual pertanyi, i confondre en la noció "mascle": el marit, el patró, el seductor de torn.

2) Identificar la dona amb la seva "altíssima" condició de mare i fomentar una tasca filantròpica a favor d'aquesta "missió" seva.

3) Fomentar l'educació física i intel·lectual de la dona burgesa, per tal que deixi de ser el subjecte fràgil, paràsit insuportable pels barons de classe mitjana.

4) Elaboració lenta, però eficaç, del concepte de feminitat, una mena de qualitats racials femenines que de cap manera han de desaparèixer als embats de la nova educació. Observem com la propaganda per les qualitats "femenines" de la dona es desenvolupa paral·lelament a la lluita feminista).

5) Elaborar, per a les dones de la classe mitjana desdinerada, uns llocs de treball que se'n diran "carreres femenines", que no són res més que feines mal pagades que els barons abandonaran definitivament a mans de les dones. (1893. La Societat Econòmica d'Amics del País funda "Escuela de Institutrices y otras carreras para la mujer").

6) Protecció de la dona obrera, atracció de la dona obrera a les associacions feministes per tal d'"ajudar-la" i evitar que caigui en la temptació del sindicalisme.

7) Propaganda insistent de l'apoliticisme de la causa feminista i considerar les lluites polítiques i socials com vicis

masculins, no tan reprovables com la beguda i el joc, però quasi.

8) I, en últim terme, explicar els beneficis que reporta la religió i empènyer a practicar les virtuts de l'estalvi i de la modèstia."

Hem vist, doncs, de quina manera el conservadurisme, les dretes en definitiva usen al *feminisme*, per a fomentar i crear una imatge del moviment *feminista* que no es contraposi als interessos d'una determinada classe social. Però, insisteixo en la meua formulació: la lluita feminista és patrimoni de les esquerres?

Montserrat Roig, en un article publicat abans de les eleccions, ja deia abans que res que "cap partit d'esquerra tradicional té dret, avui, a presentar-se com el partit de l'alliberament de la dona, car la revolta de les dones, organitzada des de fa poc col·lectivament, és un fet molt nou a la societat moderna i encara no assumit del tot pels partits que han encapçalat la lluita per l'emancipació de la classe obrera. Es una revolta que s'inicia amb unes característiques i en un context diferent de la revolta de les dones angleses per al dret de vot."

Efectivament, en això té raó. Cap partit d'esquerra ha de pretendre ser el partit de l'alliberament de la dona. Però, més endavant i en el mateix article, ja defineix que la única opció política que pot donar contingut a la lluita de les dones és el socialisme. En aquest sentit, escriu: "...L'única ideologia que, en principi, ofereix un marc adequat des del punt de vista polític, econòmic i social per al nostre alliberament és aquella que lluita per a la igualtat efectiva entre tots els éssers humans, per el socialisme. La ideologia dels partits polítics que accepten, i intenten d'assumir, la novetat que aporta el feminisme des del punt de vista reivindicatiu i transformador. Es cert que només les dones coneixem exactament els termes en què es desenvolupa la nostra opressió. Però les dones que creiem en el marc que ens ofereixen els partits polítics que són per al socialisme, sabem molt bé que és inútil lluitar contra els homes com un tot. El sistema opressiu —continua dient— que durant segles i segles ha mantingut i ha escampat arreu de l'univers l'estol dels oprimits també ha obligat als homes a fer el paper de "mascles", tampoc no els ha deixat comportar-se en uns éssers totalment lliures. Car ningú no és lliure del tot quan esclavitza algú, encara que aquest algú visqui en la mateixa llar."

De tot això es després, doncs, que les dretes utilitzen —i han utilitzat— al feminisme —a la lluita feminista— per als seus interessos de classe dominant. Però tampoc no és massa clar, encara, que les esquerres siguin en realitat els qui assumeixin totalment la lluita reivindicativa i transformadora de les dones, reconeguent, no obstant, el pes específic que tenen avui les dones militants en partits d'esquerra dins el moviment feminista català.

Montserrat Minobis

N. de l'A. —Els articles esmentats són: Maria Aurèlia Capmany, "Grandesa i misèria del feminisme". —L'Avenç, juliol-agost 1977. Montserrat Roig, "La dona davant les eleccions". —Diario de Barcelona", 28 maig 1977.

6 x 9

Por BY SENS

SE FABRICA POLVO JUNTO A LA CALLE CASTELLO

El mal tiempo de este verano, colaborador de excepción para el ámbito comercial figuerense, ha significado un respiro sin polvo para numerosos vecinos del sector de la calle Castelló. Siempre hubo una serie de temas ciudadanos que se fueron centrando en ese solar de la antigua huerta del Hospital, por una causa u otra. Este del polvo es una consecuencia, como otras, y a lo mejor ahora, según apunta el futuro, se irán solucionando también en cadena. Tendría una lógica. Ese aparcamiento de feria que fue convertida la antigua huerta y que ha ido solucionando hasta donde podía uno de los problemas gordos de la ciudad y que se ha quedado, por suerte, con uno de los pocos espacios con que se puede contar en el centro, ha tenido, entre otros, el defecto de producir polvo.

El señor J. me hablaba de las molestias que ha venido sufriendo todo el sector:

“Un” sitio que podemos ofrecer para aparcar y, todavía, aguantando las incomodidades. En toda la historia del aparcamiento ha habido épocas desesperantes. Nos salía polvo hasta de los bolsillos...

El señor J. opinaba que cuando las cosas, aunque “provisionales”, tienen que tener una duración de esta categoría, lo menos que puede hacerse es dejarlas con un mínimo de condiciones. Y si está habilitado para aparcamiento debía pensarse en un riego asfáltico y en una señalización para los vehículos. Si ello tenía que quebrar los ingresos que produce, haber aumentado algo la tasa.

Los vecinos del sector estábamos convencidos de que se iría adecentando. ¿Quién no lo iba a pensar? Se ha ido gastando dinero —supongo— en gravilla y tierra especial para que luego se fuera desparramando por las aceras, perdiéndose, además del fastidio que le supone al peatón. Ni siquie-

ra apareció la pequeña idea de resguardar la gravilla con unos treinta o cuarenta centímetros de altura, con ladrillos si quieren, para no acabar de ensuciar. Cuando ha soplado la tramontana, no le digo nada. Entre el polvo que ha levantado y la que han levantado los coches...

Claro, uno piensa en todo. Esto del polvo se nos habrá escapado a muchísimos ciudadanos. Lo que ha quedado es la impresión general de eso, de un aparcamiento provisional —de feria, en todo su aspecto— que ha provocado no pocas dificultades en la calle de la Rutlla al tránsito. Esa entrada y salida, al alimón por el mismo lado, que floreció en el aparcamiento parece un tema para cinta cómica, o tensa, según la prisa que uno lleve.

Ahora, entre el anuncio de que hay luz verde para la construcción del parking subterráneo en la zona y este verano lluvioso, habrán despejado todo el polvo acumulado por el señor J. y convecinos. El próximo derribo de la iglesia con menos suerte en el mundo, la de Sant Baldiri, le habrá llegado a convencer de que las incomodidades están tocando a su fin. Porque el señor J., todo esto del parking y de convertir una parte del sector en una nueva zona comercial, no lo veía nada claro. A él le había llegado un rumor, bastante consistente según cuenta, de que el proyecto no era fácil de realizar debido a algunas cláusulas existentes en el legado del generoso donante del terreno. Pero cuando se va a derribar una iglesia construida

en 1963 para sustituir a otra, es que todo está perfectamente claro para dar paso a la nueva idea. Digo yo, vamos...

VERANO E HIMNOS

La subimos junto al paso a nivel. Bueno, ella dijo que no hacía auto-stop sino que, simplemente, vigilaba el paso de alguien conocido.

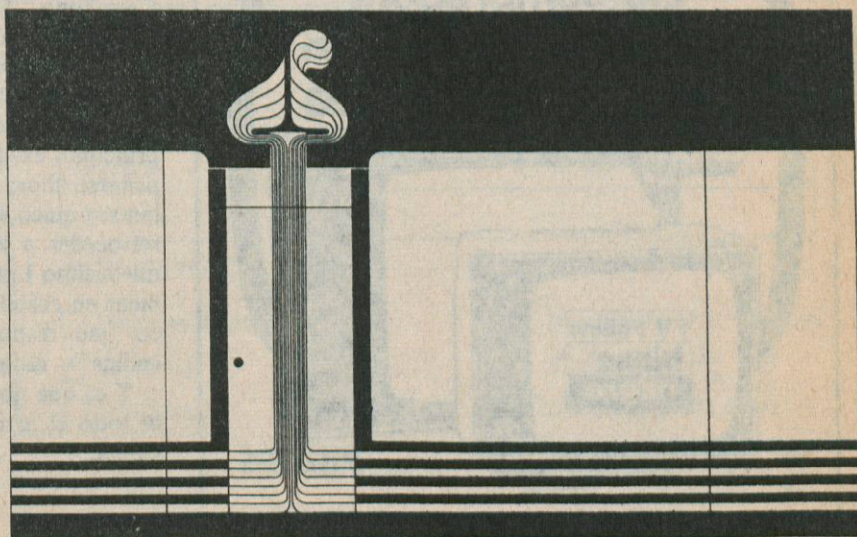
—Aixó que fan els joves, de passar amb “bocadillos”, no està fet per a mi. Jo, a menjar a casa. ¿Aneu a Roses?

Durante el trayecto, la mujer tuvo frases muy jugosas. Tanto, que la distancia se hizo todavía más corta. Después me supo mal de no haberla dejado hablar a ella sola, todo el rato. Por ejemplo cuando llegamos al tema del mal tiempo, dijo:

—És normal. S'empenyen a tornar a cantar “l'Himne de Riego” i apa... ja hi som amb l'aigua! Si haguessin continuat cantant “Cara ai sol” no ens queixariem gens, cregueu-me. Tot ve de la política...

M. HULOT: VACACIONES

En numerosas salas francesas se viene proyectando este verano el filme sensacional de Jacques Tati, “Les vacances de M. Hulot”. Es toda una nostalgia. Viene anunciado así: “A voir, a revoir, a re-voir...” Y es cierto. Es un filme-cabecera. De esos que resulta difícil de sustituir.

Adquireixi el seu televisior

Philips
en blanc
i negre
o en color

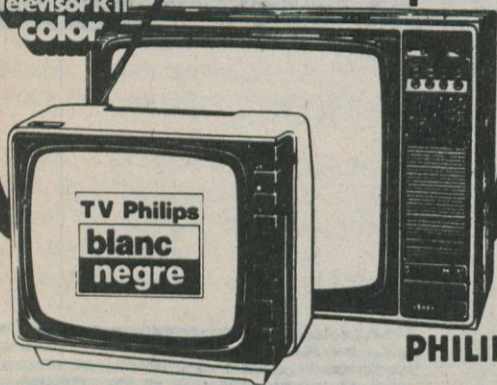
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Bilingües

La decisió de Josep Tarradellas de cesar a Josep Benet, ha provocat la publicació de una catarata de opinions, tratando el tema desde los más variados puntos de vista. Partidarios del viejo político y del Senador han escrito, y de hecho siguen escribiendo, una nueva página de la historia catalana. Incluso en la parte cómica —si es que la hay—, hemos visto una viñeta en la que se hablaba de la “Generalisimotat”.

Sin embargo, lo que a mí particularmente más me ha chocado, ha sido la aparición en un diario barcelonés de un extenso artículo, en el que se mostraba extrañeza por la doble entrevista que Televisión Española hizo, con motivo de su viaje en solitario a París, a Joan Raventós. Una en catalán, para el programa Miramar, y otra en castellano —con idéntico contenido— para el informativo madrileño de las tres de la tarde. Decía el comentarista —opinión siempre respetable— que lo lógico hubiera sido pasar en el telediario la misma entrevista en catalán y, en todo caso utilizar la voz “en off” para ir traduciendo sobre la marcha, tal y cual se hace con los personajes extranjeros que no conocen el idioma oficial de nuestro Estado. Veamos. Los catalanes tenemos el privilegio de disfrutar desde la cuna de una educación bilingüe. Y es de elogiar la actitud de los padres que, aprovechando esta circunstancia, procuran que sus hijos aprendan correctamente las dos lenguas. Volviendo a los extranjeros entrevistados, el que conoce el castellano lo utiliza. Así, pues, naturalmente, Raventós y cuantos aparecen en los medios audiovisuales —incluso lo hizo el mismo Tarradellas— deben utilizar el idioma oficial, que, además, en la mayoría de los casos demuestran conocer perfectamente. Incluso mejor que algunas figuras del centro que parece que no han “llegado todavía a su expresión correcta.”

L'Estatut d'Autonomia de 1932, Título I, Artículo 2 dice: “El idioma catalán es, como el castellano, lengua oficial en Catalunya. Para las relaciones oficiales de Catalunya con el resto de España (...) la lengua oficial será el Castellano.” O sea, que todo cuaja y siempre se reconoce el privilegio que tenemos los catalanes de ser bilingües. Así, es mucho mejor que los que representan a nuestro País en el resto de la nación lo demuestran cabalmente.

Aparte el correcto comentario del colega que aludía al principio, existen otras voces un tanto disparatadas. Empañarse ahora en que aquí todo se diga y escriba en catalán sea quien sea el receptor de nuestras palabras es como retroceder a los años cuarenta, pero al revés. Hasta mismísimo Lluís Mª Xirinacs escribe diariamente sus crónicas en castellano. Y lo hace precisamente en un periódico que dispone de una página entera —“Cataluña endins”— redactada en nuestra lengua vernácula.

Y es que no todas las judías son de El Barco de Avila, ni todo el arroz es de Pals, ni todas las naranjas de China.

“Tot extrem voler”,

de J.M. Sala-Valldaura

Duem a aquestes pàgines un llibre de poemes d'un escriptor molt jove, Sala-Valldaura; la raó per la qual és inclòs a les planes de 9 PAÍS, és que va guanyar el premi de poesia “Carles Fages de Climent”, l'any passat. Ha estat, doncs, un motiu de satisfacció veure'l editat pocs mesos després que li fos atorgat el premi que duu el nom de l'autor de “Balada del Sabater d'Ordis.”

Sala-Valldaura inclou en “Tot extrem voler” el recull homònim, premi Fages de Climent, i un altre aplec, “Quader del cec”, que en certa manera perllonga l'anterior, amb el qual guarda una semblança de temes i formes. Són versos, generalment, que adopten la forma de poemes curts, d'inspiració viva i fresca, però d'estil treballat; l'autor, malgrat la seva joventut, coneix els recursos del seu art i poua en les seves lectures abundoses, sense donar mai la impressió, però, d'enfarcit intel·lectualista que trobem en alguns llibres actuals de poesia. S'hi observa una influència de Salvat-Papasseit, un cert gust per l'al·literació i el joc visual; el tractament del tema eròtic és clar i de línies netes: suggereix més que no descriu:

Claror de neu
i llum enfebrada
encenen la nit,
calladament.
Parlen
batecs
i esguards
de mots pregons;
tasten ja

la mel primera
el palp de la mirada
i el blanc encès del foc.

En altres poemes trobarem la ironia esmolada d'un autor-retrat, o la visió d'un tema tan actual com la devastació de la natura, la contaminació. No hi manca la rebel·lió contra determinat sistema de vida, com en els versos punyents “Contra tu m'estrenyo”, però sobretot és l'amor i la relació interpersonal la font d'aquesta lírica, que pren el títol d'una mots de Jaume March. Cal remarcar la força del poema “Si més no...”:

“... I monstres pugen fins al cel,
taquen de nit i pols el peu i el cos de les muntanyes,
nafren el dia amb crits i esgüells de cotxes engegats...”

El conjunt forma un recull interessant dintre l'actual panorama de la jove poesia catalana, i no cal dubtar en recomanar-lo als lectors, àdhuc als poc habituats a la poesia. És curiós i alligador, a més, d'esmentar que l'autor havia rebut una educació basada en la llengua castellana, i havia conreat la poesia en aquest idioma forani; ha superat excel·lentment aquest “handicap” que esvera alguns escriptors; el català viu que és la seva pàtria lingüística i en l'estudi del qual ha aprofundit, s'obre camí en la seva lírica amb un vocabulari ric i matisat.

L'acurada edició de “Libres del Mall” contribueix encara al plaer de llegir l'aplec de poemes de J.M. Sala-Valldaura.

Mª Angels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

Tres ampurdaneses galardonados en el "Premi de Pintura Vila de Palamós"

Un año más, ha sido presentado al público costabravense el denominado "Premi de Pintura Vila de Palamós", una de las manifestaciones de mayor relieve que se celebran a lo largo del año en nuestra provincia y que goza de fama nacional, como se demuestra en que a cada convocatoria acuden pintores y artistas de allende la región, amén de que ya se le están abriendo las fronteras europeas, según se desprende de un premio en dibujo que se ha adjudicado un artista suizo, de Balsthal.

**HECHO SIN PRECEDENTES,
PROTAGONIZADO
POR EL JOVEN ARTISTA
PALAMOSENSE,
JOAQUIN COMES GARCÍA**

El acto inaugural, del que no es preciso hacer ninguna referencia, por cuanto ya habrán podido leer de él cuanto se ha escrito, reunió a un gran número de artistas que suelen estable-

cerse a lo largo del año en nuestras tierras, atraídos por el señuelo de las obras que se presentan y también por la curiosidad de saber hacia quienes van a parar los premios.

Como es ya habitual, formaban en la presidencia del Jurado, tres relevantes personalidades, cuales son los académicos Francisco Ribera Gómez, Juan Antonio Morales y el crítico Juan Gich Bech de Careda, y como vocales personalidades conocidas como Angel Marsá, Fernando Gutiérrez, Lina Font, Juan Viñas Bona, José Beulas, Luciano Vergara, entre otros.

Como aspectos más sobresalientes en esta nueva edición, que hace la doce, señalaremos que se ha establecido un hecho sin precedentes, cual es el que un artista, precisamente un joven palamosense, al que se le augura un brillante porvenir, por cuanto pese a su bisoñez ya comienzan a cotizarse extraordinariamente sus cuadros. Joaquín Comes García, al ser galardonado con "La Placa de Honor, con Palma de Oro", donada por Don Enrique García Ramal, se convierte en

el único participante que, a lo largo esos doce años, ha visto su nombre premiado en TODAS las especialidades pictóricas, ya que en 1974 consiguió el premio en óleo, en 1975 lo fue en acuarela, mientras en 1970 había conseguido en dibujo. Tien por lo tanto, los cuatro grandes premios. ¿Seguirá presentándose en sucesivo? Veremos cómo se resuelve esta cuestión, ya que una de las bases del "Premio" dice que ningún artista galardonado podrá optar a un segundo Gran Premio.

En los corrilos que se forman después del acto inaugural, se está comentando lo "rentable" que va resultando este Concurso para quienes lo patrocinan, poniéndose como ejemplo el hecho de que si en 1966 el Primer Premio "Villa de Palamós" correspondió a un maravilloso óleo de José Beulas que pasó a iniciar la colección del Ayuntamiento de Palamós, patrocinador del Premio con 25.000 pesetas en aquel entonces, ahora este cuadro se valora ya por bajo en más de medio millón de pesetas...

PALAMÓS NO QUIERE PERDER LA DONACIÓN DEL PATRONATO "MARGARITA MARSÀ"

Un aspecto que quisimos mediar aclarar fue aquel que presentamos la consideración de nuestros lectores hace unas semanas, en el sentido de que Palamós corría el riesgo de perder la donación del Patronato "Margarita Marsà", si el Ayuntamiento se decidía a habilitar un local, sufriendo nosotros que la Casa de Cultura podría ser la gran solución.

Pues bien, hablamos con el alcalde señor Fernández Sutirá, y nos da a entender que, efectivamente, considerando

**CARROCERIAS
LARUMBE**

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

Ofrece las instalaciones de su nuevo taller

URBANIZACION CAPALLERA

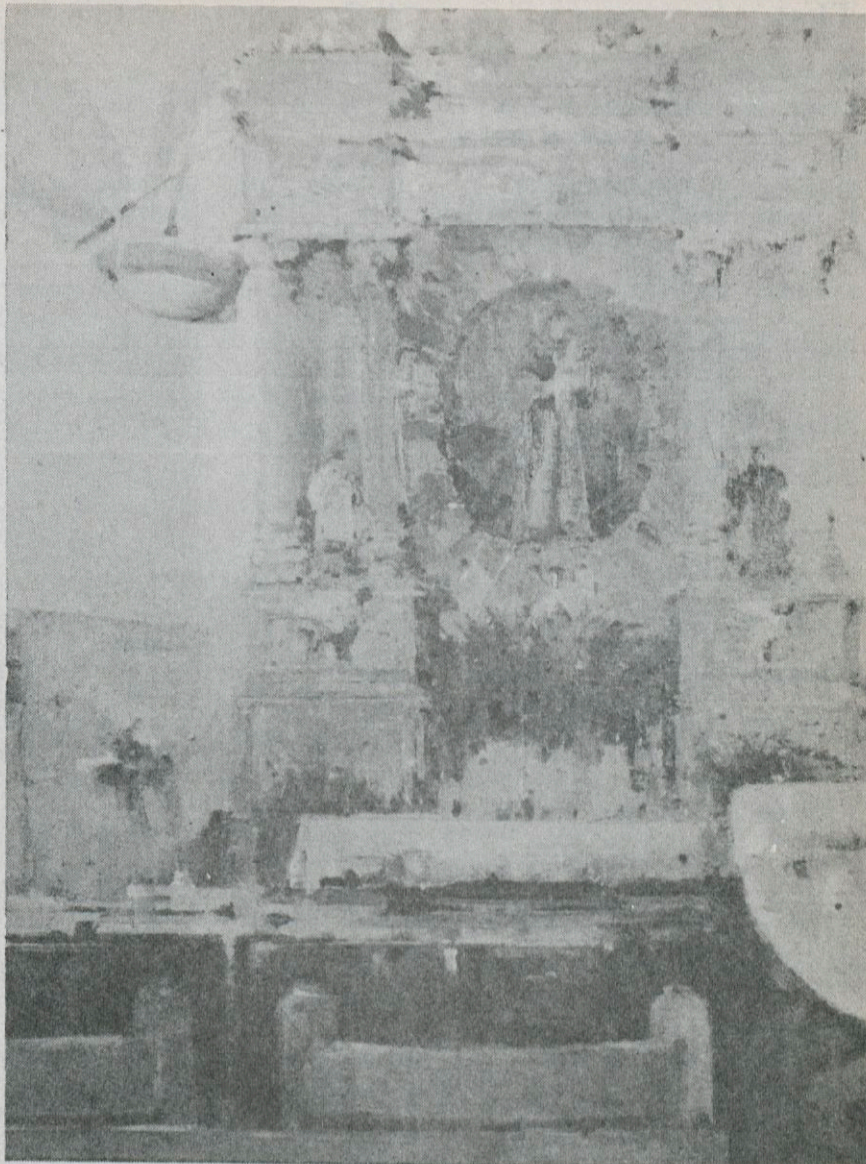
las obras del Patronato son valiosísimas y que, por otra parte, es aconsejable reunir toda la colección pictórica del Ayuntamiento, ofreció a los promotores del "Patronato" y del "Premio Villa de Palamós", las salas de la citada Casa de Cultura, mostrándose dispuesto el Ayuntamiento a efectuar las obras que señalen los técnicos y los arquitectos. De momento, se espera una respuesta.

APERITIVO EN VEZ DE LA TRADICIONAL CENA-HOMENAJE

En cuanto a artistas ampurdaneses, digamos que este año, además de la ya citada "Placa de Honor" que correspondió a un palamosense, otros dos nombres se añaden a la lista de los galardonados. Son éstos: Jacint Morera Pujol, de Calonge, que se adjudicó el Premio "Mr. Theodoro Rousseau - In Memoriam", dotado con Placa de Plata y 50.000 pesetas, por su óleo "Homenatge a Carles Ribà", y en cerámica el Premio "Tramontán" fue para el palamosense Francesc Ferrando Creixans, de Pala Palamós.

Otra cosa que se comentó muy favorablemente es que el actual embajador en Moscú, don Juan Antonio Samaranch, que viene desde hace años patrocinando el Premio especial de "Pequeña Escultura", no solamente mostró su interés en continuar patrocinándolo, sino que desde la capital soviética se interesó por esta nueva edición del concurso, señalando que, pese a su alejamiento, continúa unido al mismo.

También creemos es reseñable el hecho de que, por vez primera en la vida del concurso, no hubo la tradicional cena-homenaje, quedando el acto social reducido a un aperitivo.

Primer premio "Vila de Palamós". Obra del barcelonés Josep Sala Llorens, titulada "Ermita de pescadors de Sant Antoni".

men del "XII Premi de Pintura Vila de Palamós", que se expone en la sala "Tramontán", de Palamós, daremos los nombres de los Primeros:

Oleo: Placa de Honor con Palma de Oro, a Joaquín Comes García, de

Piá Crozet, de Girona.

Cerámica: Primer Premio, Paloma González Cid, de Barcelona.

Premio Periodístico: Placa de Plata "ex-aequo" a los críticos de arte Ferrando Gutiérrez, de "La Vanguardia"

El Ayuntamiento, dispuesto a ceder la Casa de Cultura como sala del Patronato Cultural "Margarita Marsà"

(Esto hizo comentar que deben ser ciertas las medidas de austeridad adoptadas por los ayuntamientos).

PRIMEROS PREMIOS

Y para finalizar este pequeño resu-

Palamós.

Primer Premio "Vila de Palamós", a Josep Sala Llorens, de Barcelona.

Acuarela: Primer Premio, Xavier Carbonell Serra, de Olot.

Dibujo: Primer Premio, Roser Oliveras Oliver, de Girona.

Pequeña Escultura: Primer Premio,

dia" y a Francisco Galí, de "Mundo Diario".

Y nada más, sino recomendarles que, a poco que puedan, den un vistazo a la exposición y no saldrán defraudados.

Jaime Sureda Prat

TF-1

PELÍCULAS

- 14 **Miércoles** 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)
- 15 **Jueves** 20.30.- Cinq a sec (S)
- 16 **Viernes** 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)
- 17 **Sábado** 21.30.- Le Riche et le Pauvre
- 18 **Domingo** 20.30.- Une maîtresse sur les bras et une femme sur le dos
- 19 **Lunes** 20.30.- Les Maraudeurs attaquent
- 20 **Martes** 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 **Miércoles** 20.30.- Le Misanthrope (CD)
- 15 **Jueves** 14.00.- Tir. Championnats du monde
- 16 **Viernes** 13.50.- Tennis. Coupe Davis
- 20.30.- Au théâtre, ce soir
- 17 **Sábado** 20.30.- Spécial vacances 1977 (V)
- 22.25.- Tennis, Coupe Davis
- 18 **Domingo** 14.10.- Les Rendez-vous du diamanche (V)
- 19 **Lunes** 22.05.- Je t'aime, tu dances
- 20 **Martes** 20.30.- Au-delà de l'horizon

Programes del circuit català de

- 14 **Dimecres** 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Nova gent
- 15 **Dijous** 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Tot art i Barcelona
- RTVE: Programa informatiu sobre la actividad de RTVE en Barcelona
- 16 **Divendres** 14.00.- Miramar
- 17 **Dissabte** 13.30.- Terra d'escudella. Reposición del capítol n.º 33. Interpretado por "Comediants".
- 19 **Dilluns** 13.30.- Miramar
- 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Taller de comèdies i Mirador
- 20 **Dimarts** 14.00.- Miramar
- Tarda** 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

A-2

PELÍCULAS

- 14 **Miércoles** 21.50.- L'Aigle et le Vautour (S)
- 15 **Jueves** 15.00.- Yuma (A) (B)
- 16 **Viernes** 20.30.- La Chasse aux Hommes (S)
- 17 **Sábado** 20.30.- La Brigade des mineurs (S)
- 18 **Domingo** 21.30.- Bouquet de ronces (S)
- 19 **Lunes** 15.00.- Les Charmes de l'été (S)
- 20 **Martes** 20.30.- Que la fête commence

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 **Miércoles** 22.40.- Football. Coupe d'Europe
- 15 **Jueves** 19.45.- En ce temps-la, la joie de vivre
- 20.35.- Un taxi en or (V)
- 16 **Viernes** 21.30.- Apostrophes (V)
- 17 **Sábado** 14.10.- Les Jeux du stade (DP)
- 18 **Domingo** 20.30.- Musique and music (V)
- 19 **Lunes** 21.50.- Portrait de l'univers
- 20 **Martes** 15.55.- Aujourd'hui magazine

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

FR-3

PELÍCULAS

- 14 **Miércoles** 20.30.- Le seigneur de la guerre (A) (B)
- 15 **Jueves** 20.30.- Comme un pot de fraises (CD)
- 16 **Viernes** 19.00.- Recherche dans l'intérêt des familles (S)
- 17 **Sábado** 20.30.- Le Lever du rideau (D)
- 18 **Domingo** 22.30.- Eve
- 19 **Lunes** 20.30.- Duel dans la boue
- 20 **Martes** 20.30.- La Montagne es neuf Spencer

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 14 **Miércoles** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 15 **Jueves** 18.45.- Impressions d'Alaska (S)
- 16 **Viernes** 20.30.- Vendredi (V)
- 17 **Sábado** 20.00.- Spécial outre-mer
- 18 **Domingo** 16.10.- Frédéric II (D)
- 19 **Lunes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 20 **Martes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-hasta las 18 h. excepto los domingos.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Tico Medina, per al nostre coneixement, va demanar al president de Costa Rica quina cosa era el seu país i on es trobava. Bona propaganda, com hi ha Deu! Perquè la nostra incultura no arriba pas tan amunt.

Amb "Los dados", de Tomás Quincey, ens varem amoïnar. Com que la culpa no deu ésser de l'autor, farem responsable al guionista-adaptador i als intèrprets.

Vàrem veure el "Fútbol" que, amb perdó, no ens agrada. Però encara menys els micròfons d'ambientació. Massa soroll per a tan poques nous.

I ja que hi som, no es comprén gaire bé com al "Telediario" es deixen per al final les noves esportives. Són especials, però no importants.

Continuen els italians amb la Màfia. El meu net, que no parla molt bé, en lloc de pronunciar "seconda puntata" sol treure-li la "n", i tots hi estem d'acord.

"Los inocentes", de Bardem, ens varen llençar al llit abans d'hora. Difet, és un film dolent del tot i sens paliatius. Mala feineta al mestre. Per què? No té Bardem res de més extraordinari? O és que l'Argentina podreix tot això que toca?

Josep Vives, atleta a los 53 años

Destaca en varias disciplinas, especialmente en jabalina

“Me haría ilusión conseguir de nuevo otro campeonato de España”

Josep Vives es un veterano deportista que cuenta con 53 años y que compete en la categoría “C” de la especialidad de jabalina. Los 45,80 m. conseguidos en Girona, supusieron para él la mejor marca de España en los recientes Campeonatos provinciales en los que participó. Además logró ser campeón en las especialidades de salto de altura (1,30 m.), longitud (4,62 m.) y pértiga (2,50 m.) lo que no está nada mal para quién ha pasado ya la barrera de los 50.

Pero eso no es todo. En los Campeonatos de Catalunya de Veteranos, el palafrugellense resultó asimismo campeón en su especialidad, la jabalina, con 34,56 m.

RECUERDO DE JUVENTUD

—¿A qué se debe esta inquietud tan grande hacia el deporte?

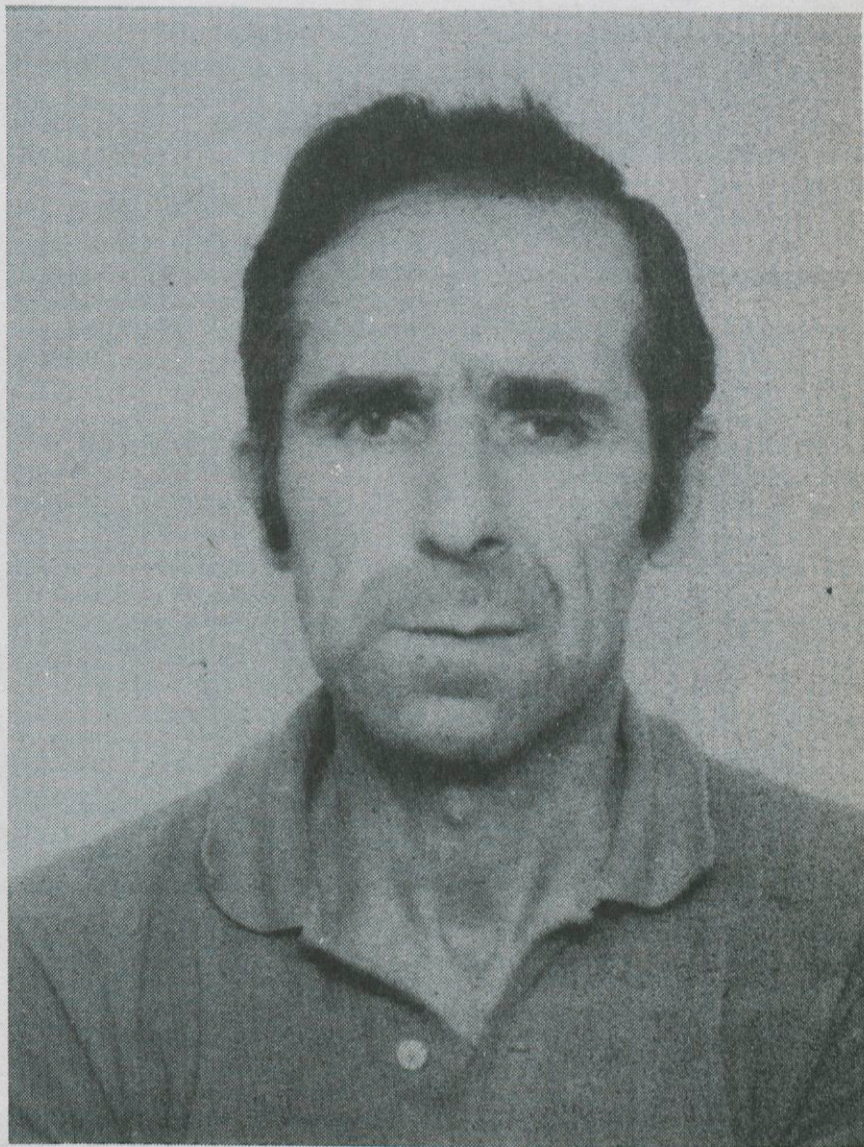
—A recordar algo que me había gustado mucho en mi juventud. Me encontré, también con el ánimo de Antonio Ruiz, quién fue el que me hizo reemprender otra vez un deporte que ya tenía dormido dentro de mí.

—¿Entrenas regularmente?

—De tanto en tanto voy al Estadio, pero ahora llevaba tiempo sin hacerlo. En los campeonatos gerundenses me encontraba, no obstante, magníficamente, ello debido a que practico regularmente el tenis.

—¿Qué le recomendarías a un atleta ya retirado y que tuviera ganas de volver a la competición como tú?

—Sobre todo que se entrenase. El atletismo no es pagado, pero es el deporte más bonito y más noble que hay. Compites con el esfuerzo de tu cuerpo. Has de tener en cuenta que en los Campeonatos de Catalunya, un hombre de 60 años quedó campeón de 100 m. con 14'7”.

“CASI NADA”

—¿Es el atletismo un deporte a potenciar?

—Indiscutiblemente, para mí es la base de todos los demás y la prueba la tienes en que todas las naciones lo fomentan y nosotros, en España, no podemos contar con casi nada.

—¿Qué sientes al lanzar la jabalina?

—Miro de coordinar los últimos

instantes por tal de lanzarla lo más lejos posible.

—¿Hasta cuándo seguirás compitiendo?

—No quiero decir hasta que el cuerpo me aguante, ya que pienso ir practicando el atletismo. Y me haría ilusión el reincidir en el Campeonato de España de jabalina, que ya conseguí en 1975 en Vigo.

X. A.

Fútbol**Después de remontar un 0-1 adverso, el Figueres venció al Júpiter****Un gol de antología de Pagés, dió la victoria a los blanquiazules****ARBITRO**

El Sr. Socías, estuvo bastante mal en su cometido. Sus decisiones levantaron constantes protestas del público, al advertir en su labor una descarada parcialidad hacia los barceloneses. Amonestó con tarjeta a los jugadores Manresa, Torrent, Bartolomé y Migueli.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret (3); Semis (3), Torrens (3), Ornad (4); Bartolomé (5), Busquets (5), Vilarrodá (3), Duran (3), Vilar (3), Pagés (5) y Echegoyen (4). Al inicio de la segunda parte, Martínez (3) suplió a Duran y a los 69 ms. Salazar (3) a Vilar.

JUPITER: Quino; Rodri, Royo, Codina, (Falín); Granero, Valeta; Villarronga, (Migueli), Pepín, Manresa, Dorado y Bueno.

GOLES

A los 27 ms. el trencilla señaló una inexistente falta a Torrent que trajo consigo el 0-1 obra de Pepín. Al m. 39 otra falta, pero esta vez contra el once forastero, sirvió para que Echegoyen rematara a la red un buen servicio de Busquets. A los 66 ms. espléndida jugada de Busquets que cedió a Pagés y el pequeño interior marcó un tanto de verdadera antología, que supuso el definitivo 2-1 para los locales.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Bartolomé, Busquets i Pagés, 5 punts; Ornad i Echegoyen, 4; Miret, Semis, Torrens, Vilarrodá, Duran, Vilar, Martínez i Salazar, 3.

COMENTARIO

Partido jugado bajo los focos y con una aceptable entrada de espectadores que pudieron presenciar un choque bastante equilibrado y con ribetes de dureza en algunos momentos, por lo que si bien restó brillantez al mismo, lo rodeó de una gran incertidumbre cara al resultado final.

Hay que resaltar también, la presencia de un nutrido grupo de seguidores del Júpiter que sostuvieron un gran duelo (verbal se entiende) con los aficionados figuerenses. Hubo sus más y sus menos; pero, al final, la sangre no llegó al río.

LO QUE FUE EL PARTIDO

Tras los primeros tanteos del principio, el Júpiter se adueñó de la situación y vimos a los jugadores unionistas algo desdibujados y a merced de sus rivales. En el interín, el árbitro, con sus meticulosidades y cosas fuera de lugar, tampoco favorecía en nada el quehacer de los pupilos de Castañer. Esto duró aproximadamente unos quince minutos y desde entonces hasta la llegada del primer gol de la noche, el Figueres llevó la batuta del juego.

Copa del Rey**Figueres y Arenas se enfrentarán en la primera eliminatoria**

Con la disputa de este partido, el Figueres iniciará una nueva singladura en el torneo copero. El visitante de esta noche, lleva conseguidos cuatro puntos, o lo que es lo mismo, dos triunfos en dos jornadas. Esto puede dar una idea de las posibilidades de este conjunto vasco que, a no dudar, será un rival muy difícil y peligroso.

Las últimas noticias sobre el Figueres, daban cuenta de que Fernández ya podría alinearse y quizás Cortada también lo hiciera. De confirmarse esto, creemos que resultaría muy ventajoso y daría más fortaleza al once local.

Para ir con tranquilidad al encuentro de vuelta, el día 28 del mes en curso, sería necesario un bagaje de dos o tres goles como mínimo. Pues, no olvidemos que, estos equipos norteños en su cancha, son duros de batir.

¿Lo conseguirán los figuerenses?

Acusaron los de casa este tanto en contra, pero supieron reaccionar con bravura y al empatar primero y desvelar más tarde, aquellas preocupantes tablas, consiguieron con todo merecimiento los dos primeros puntos de la actual temporada.

UNOS Y OTROS

Empezaremos por decir que, el Figueres, no se desenvolvió lo bien que todos deseábamos, pero en líneas generales todos pusieron de su parte todo su saber y entereza. Pero queremos destacar, como se merece, la formidable actuación de Busquets que tuvo parte en la consecución de los goles y realizó jugadas de gran categoría. Pagés y Bartolomé, le siguieron en méritos.

De los grisgrana nos causó buena impresión el interior Pepín, el met Quino y la firmeza y solidez de su cobertura. Poseen un conjunto bastante ensamblado, son duros y correosos y a no dudar, darán más de un disgusto en sus salidas. Si bien, al igual que los figuerenses, no prodigarán en demasía los chuts a puerta.

Joaquín Ballester

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

ic, 3; Endesa, 4.
 Montcada, 0; Malgrat, 0.
 ndorra, 3; Sp. Mahonés, 1.
 eus, 1; Gavà, 0.
 orta, 3; Badalona, 0.
 Masnou, 1; Europa, 1.
 Hospitalet, 2; Gimnàstic, 4.
 a Cava, 3; Oliana, 0.
 t. Monzón, 0; Barcelona, 0.
 Figueres, 2; Júpiter, 1.

Clasificación: Gimnàstic, 4 puntos;
 Endesa, 4; Malgrat, 3; La Cava, 3;
 Europa, 3; Júpiter, 2; Gavà, 2; Horta,

ndorra, 2; Sp. Mahonés, 2; Barcelo-
 ra, 2; Reus, 2; Figueres, 2; Badalona,
 L'Hospitalet, 1; Masnou, 1; Mont-
 cada, 1; Oliana, 1; At. Monzón, 1;
 ic, 0.

REGIONAL PREFERENTE

antboià, 3; Barceloneta, 1.
 Tortosa, 0; Artiguense, 2.

Can Oriach, 5; Sants, 3.
 Piugreig, 2; Olot, 2.
 Sant Celoni, 2; Vilafranca, 1.
 Palamós, 1; Torrelló, 0.
 Olesa, 2; Manresa, 0.
 Valls, 2; Amposta, 1.
 Bufalà, 1; Cornellà 2.
 Granollers, 3; Igualada, 0.

Clasificación: Artiguense, 4 pun-
 tos; Valls, 4; Olot, 3; Granollers, 2;
 Olesa, 2; Torelló, 2; Sants, 2; Pala-
 mós, 2; Amposta, ; Cornellà, 2; Sant-
 boià, 2; Vilafranca, 2; Manresa, 2;
 Barceloneta, 2; Sant Celoni, 2; Igu-
 alada, 2; Can Oriach, 2; Puigreig, 1;
 Bufalà; 0; Tortosa' 0.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Blanes, 0; Gramenet, 2.
 Cerdanyola, 1; Llefià, 1.
 Premià, 4; Calella, 0.
 Arbúcies, 1; Guixols, 1.
 Llinàs, 2; Palafrugell, 0.
 Bisbalense, 4; Cardedeu, 1.
 Banyoles, 3; Santhilari, 0.
 Roses, 6; Besonense, 0.
 Palafolls, 2; Mataró, 2.
 Sant Roque, 1; Lloret, 2.

Clasificación: Lloret, 4 puntos;
 Gramenet, 4; Llinàs, 4; Mataró, 3;
 Guixols, 3; Llefià, 3; Roses, 2; Ba-
 nyoles, 2; Bisbalense, 2; Premià, 2;
 Palafrugell, 2; Cerdanyola, 2; Sant
 Hilari, 2; Besonense, 2; Arbúcies, 1;
 Calella, 1; Palafolls, 1; Sant Roque,
 0; Cardedeu, 0; Blanes, 0.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Canet, 2; Hostalric, 2.
 Farnés, 2; Vidreres, 1.
 Salt, 4; Borrassà, 0.
 Peralada, 1; Cassà, 0.
 La Cellera, 2; Torroella, 0.
 Llançà, 10; Amer, 2.
 Castellfollit, 3; Anglès, 2.
 Montagut, 2; Pontense, 3.
 Figueres, 0; L'Escala, 3.
 Sils, 0; Los amigos, 0.

Clasificación: Llançà y L'Escala, 4
 puntos; Farnés, La Cellera, Castellfo-
 llit y Pontense, 3; Torroella, Vidreres,
 Sils, Hostalrich, Peralada y Salt, 2;
 Amer, Borrassà y Los amigos, 1;
 Montagut, Cassà, Figueres, y Anglès,
 0.

Aclaración

El partido jugado el pasado día 4, entre el Anglès
 y el Llançà, acabó con el resultado de tres tantos a
 dos a favor del equipo ampurdanés.

URBANIZACION MONTSERRAT

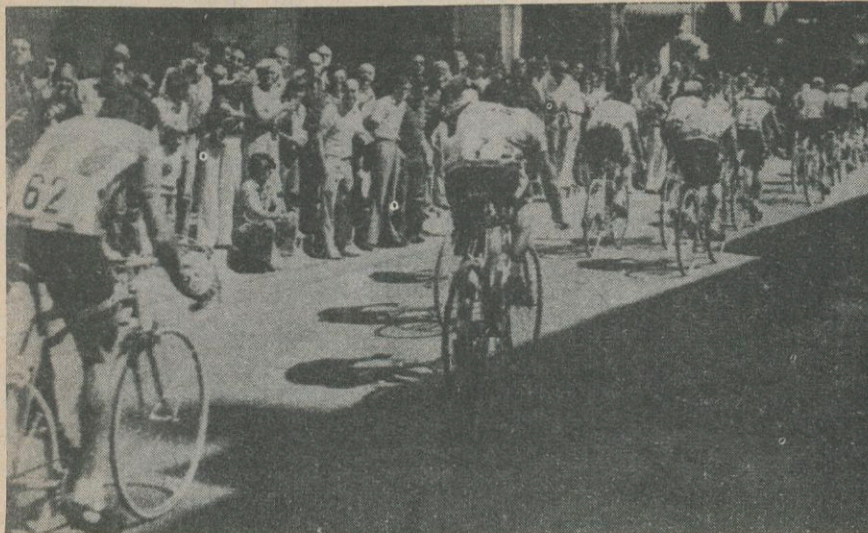
a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
 agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

M fincas
 Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Holanda, Bèlgica y Suïza, correrán en la Volta Ciclista a l'Empordà

Las selecciones nacionales de Holanda, Bèlgica y Suïza se han inscrito ya en la Volta Ciclista a l'Empordà, la prueba internacional "amateur" por etapas más importante del calendario español, que se disputará del 9 al 12 de octubre próximo, bajo la organización del C.C. Empordanès, de Figueras.

Asimismo, se ha interesado por tomar parte en la carrera la selección nacional soviética, mediante un telegrama cursado por la Federación de Ciclismo de la URRS a la Federación Española, que ha sido trasladado al club organizador de la Volta a l'Empordà.

Aparte de esto, diversos equipos regionales franceses han formalizado ya también su inscripción en la prueba, no así los españoles, ya que, según ha manifestado un portavoz del C.C. Empordanès, es muy difícil negociar con ellos, debido a las elevadas cantidades que exigen en concepto de fijación de salida.

LA QUINIELA DE **gpaís**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 ESPAÑOL-AT. BILBAO	☒	☒	2
2 REAL MADRID-SEVILLA	☒	☒	2
3 BURGOS-SALAMANCA	1	☒	☒
4 GIJON-LAS PALMAS	1	☒	2
5 ELCHE-HERCULES	☒	☒	2
6 RAYO VALLECANO-SANTANDER	☒	☒	2
7 REAL SOCIEDAD-AT. MADRID	☒	☒	2
8 BETIS-BARCELONA	1	☒	2
9 HUELVA-JAEN	☒	☒	2
10 VALLADOLID-CASTELLON	1	☒	2
11 ZARAGOZA-OVIEDO	☒	☒	2
12 BARACALDO-CORUÑA	☒	☒	2
13 ALAVES-GRANADA	1	☒	2
14 LERIDA GERONA	1	☒	☒

PRONOSTICO

1 ESPAÑOL-REAL MADRID	☒	☒	2
2 SEVILLA-BURGOS	☒	☒	2
3 SALAMANCA-GIJON	☒	☒	2
4 HERCULES-RAYO VALLECANO	☒	☒	2
5 SANTANDER-VALENCIA	1	☒	2
6 CADIZ-REAL SOCIEDAD	1	☒	☒
7 AT. MADRID-BETIS	☒	☒	2
8 AT. BILBAO-BARCELONA	1	☒	☒
9 JAEN-CELTA	☒	☒	2
10 OSASUNA-VALLADOLID	☒	☒	2
11 SABADELL-ZARAGOZA	1	☒	☒
12 CORUÑA ALAVES	☒	☒	2
13 GRANADA-MALAGA	1	☒	2
14 AT. BALEARES-MALLORCA	1	☒	2

Dos esdeveniments importants

Continua la gran activitat esportiva arreu del món. Tant és així que es fa difícil triar allò que veritablement té importància. Nosaltres hem triat aquesta setmana aquests dos fets:

Per primera vegada, una dona, de l'Alemanya oriental, Rosemarie Ackermann, ha saltat 2 m. És una data històrica digna de ser ressenyada en el llibre d'or de l'esport.

L'altre és que ha caigut l'últim rècord del mític Marck Spitz, l'home de les set medalles d'or a Munic. Com podem veure, la gloria esportiva és de poca durada, encara que Spitz confirmi marçà esser l'home de Munic. El nou rècordman es diu Joe Botton, és també nord-americà, i ha recorregut els 100 m. papallona en 54 segons 18 centèsimes.

Copa del Món d'Atletisme

La primera Copa del Món d'Atletisme ha estat guanyada per l'Alemanya democràtica, dita també de l'Est. La petita gran nació socialista ha vençut els Estats Units, cosa que semblava impossible. David, doncs, ha guanyat a Göttingen. La victòria, però.—cal remarcar-ho—, fou molt justa. Tan justa i apretada com la desfeta dels Estats Units en la prova de relleus 4 x 100, a causa d'una lesió inesperada d'un dels seus atletes, el triomf, segurament, hauria passat a les mans dels americans.

També la repetició de la prova dels 400 m., guanyada a la primera vegada per l'alemany Bech y a la segona pel cubà Juantorena, altera quelcom el resultat final, que fou de set punts de diferència. Per cert que aquesta repetició de prova ha estat molt discutida, ja que rarament s'ha donat aquest cas. Pel que es veu, i així ho varem comprovar visualment a la televisió, Juantorena no va sentir el tret de l'"estater", degut a un avió que, en aquell moment, volava pel damunt de l'estadi. El cubà, per tant, que havia de sortir en posició avançada, com s'acostuma fer en una prova disputada per carrerons, no es va posar a córrer fins que va veure que el seu immediat l'atrapava. És a dir, que ja havia perdut 6 ó 7 metres.

Juantorena s'indignà tant, cosa que també vam veure, que gran part del públic es mostrà disconforme amb l'"estater". Reunida la comissió que formà el jurat, es donà la raó a Juantorena i es tornà a disputar la prova. Va ser una decisió democràtica digne de remarcar i que, rarament, es veu per aquests móns de pau.

Juantorena fou, doncs, un dels grans guanyadors, i repetí les seves dues grans victòries olímpiques sobre 400 i 800 m.

NO TOTS ELS ELOGIS HAN D'ÉSSER PER A L'ATLETA CUBÀ...

També cal elogiar a l'atleta de l'equip d'Àfrica, Yifter, que va guanyar les proves de 5 i 10 km., tot apropant-se en la primera al rècord del món de la distància de 9 dècimes de segon: el seu temps fou de 13 minuts 13 segons 8 dècimes. Cal afegir que el petit i gran atleta africà va ser un dels perjudicats en els últims Jocs de Montreal, en no poder-hi participar per qüestions polítiques. Ara ha demostrat que, possiblement, es va perdre un títol.

També s'ha d'esmentar la victòria dels nord-americans en el relleu 4 per 100 metres., on varen establir un nou rècord del món amb el temps de 38 segons 03 centèsimes, la qual cosa suposa una mitjana de gairebé 9 segons i 5 dècimes per home. Un rècord extraordinari i l'únic batut en aquesta primera Copa del Món. El negre americà Williams fou el gran actor de la prova, com també el gran guanyador sobre 100 i 200 m.

Pel que fa a les competicions femenines, direm que va guanyar l'equip anomenat de la "resta d'Europa" sobre la República Democràtica d'Alemanya, que era precisament, la favorita. És a dir, que, si bé els alemanys van superar als americans en homes, fallaren en les dones contra pronòstic.

La polaca Szewinska fou la gran triomfadora de les proves de 200 i 400 m., ja que ja era d'esperar, i possiblement la que va donar la victòria a l'equip anomenat "resta d'Europa".

Fins aquí tot allò més destacat d'aquesta primera Copa del Món, car una detallada descripció es faria massa llarga i impròpia de 9 PAÍS, on intenció sempre donar una impressió somera i, a la vegada, capital dels esdeveniments esportius mundials.

N'ÉXIT MOLT ESPERANÇADOR

Com a crítica de la Copa del Món, i és cosa o visió personal, direm que la competició disputada a base d'un home per prova no dona la realitat de la posició atlètica d'un país, perquè li manca profunditat. Tan sols quan participen homes per prova, es pot tenir una referència més acostada a la realitat. De totes maneres, aquesta Copa del Món, celebrada a Dusseldorf, amb 50 mil espectadors a l'última jornada, ha estat un èxit que creiem no trigarà a donar pas a un autèntic Campionat del Món, amb equips complets i amb totes les proves del calendari atlètic, és a dir, amb les competicions de Marathon i Marxa, les quals no comprenem com poden deixar-se de racó, ja que es tracten proves d'un alt valor atlètic.

Albert Gurt

Toros

Pepe Cámara tomó la alternativa

Debido al buen tiempo, siguen los festejos en Figueres; y en esta nueva jornada taurina, la plaza presentaba un buen aspecto. Sobre todo, en la sombra. La corrida resultó entretenida y hubo de todo un poco.

Se corrieron toros de Leopoldo Lamamie de Clairac, de Salamanca. Desiguales i difíciles, siendo un duro obstáculo para los diestros.

PEPE CAMARA: recibió la alternativa de manos de "El Puno" y Salazar fue el testigo. Actuó en primer y sexto lugar. Este torero venezolano derrochó valor a raudales y, aunque sufrió varios revolcones, no se amilano lo más mínimo.

Al primero, le cortó dos orejas y otra al que cerraba plaza. El mismo puso las banderillas a sus dos enemigos siendo enganchado por dos veces al intentar clavarlas al quiebro. Por su valentía y temeridad, fue muy aplaudido.

JAIME GONZALEZ "El Puno": al primero de su lote le hizo una faena voluntariosa y valiente. El bicho era grande y derribó al picador de tanda y a la cabalgadura. Lo mandó al desolladero de pinchazo, estocada atravesada y descabello. Oreja y vuelta.

Al otro toro, que resultó bastante bueno, le hizo una variada faena culminándola de media algo ladeada. Oreja y vuelta.

JOSE SALAZAR: no tuvo suerte con sus toros y no pudo repetir triunfos pasados. Al primero, bien de capa y faena regular de muleta. No era muy apto el animal para lucirse y aprovechando una arrancada, lo abatió de algo más de media estocada. Oreja y vuelta.

Quiso resacirse en su segunda actuación y, tras recibir con tres largas cambiadas de rodillas al toro, prosiguió bien de capa. Pero al llegar a la muleta, el burel no estaba para muchos trotes y Salazar decidió matarlo sin apenas haber hecho nada de relieve. Dos pinchazos y estocada. Vuelta.

Currillo

Farmàcies

Dia 14, dimecres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 15, dijous
Bonmatí - Rambla, 10
Dia 16, divendres
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 17, dissabte
Dr. Martín- Rambla, 11
Ferran - Pujada del Castell, 6
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 18, diumenge
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 19, dilluns
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 20, dimarts
Perxas - Rambla, 36

Metge de guàrdia

Dr. Josep Coma
C/ Victor Pradera, 1 - 2.º
Tel. 50 24 63

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Espectacles

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 18, tarda i nit: "Marathon Man" i "Todos los caminos llevan a París"

Cinema Patronat

Diumenge, dia 18, a dos quarts de cinc de la tarda: sessió de titelles extraordinària i cinema còmic, "Jhony y Clementina en el Oeste".

Sala Edison

Dijous, dia 15, a la nit; dissabte, dia 17, a la nit; i diumenge, dia 18, tarda i nit: "Disco Rojo" i "Hombres sin fronteras".

Cinema Juncària

Dijous, dia 15, nit; divendres, dia 16, nit; dissabte, dia 17, nit; i diumenge, dia 18, tarda i nit: "Marathon Man" i "Todos los caminos llevan a París"

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 15, tarda i nit: "El amor del capitán Brando" i "Guerre-ras Rojas".

Dissabte, dia 17, nit; i diumenge, dia 18, tarda i nit: "La pantera rosa ataca de nuevo" i "Operación trueno".

Charly-Boite

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenge i festius, de les 6 fins a la matinada.

Exposicions

Obanos -Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.

Art-3 Tancat per vacances.

Rhodas -Exposició col·lectiva permanent: Perpiñá, Zamora Muñoz, Amat, Granados Llimona, R. Pujol, Blanch, etc.

Vallès Exposició 5 tendències: José Canes, S.M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.

Victòria -Col·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages Climent" - Oberta tots els dies feiners d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions i a la Velleja i d'Estalvis - Oberta dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 14 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigília de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 8. Tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gilbert* en C./Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

EN FIGUERES, cerca Plaza de Grano, solar en venta de 180 m². Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

EN FIGUERES, vendemos solar edificable en calle San Antonio, 20 de fachada. Extensión total 440 m². Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella*.

SE NECESITA asistenta por horas. Razón tel. 50 04 12 (Exten. 8). Llamar de 16 a 20 horas.

VENDO 600-E, impecable, particular a particular. Tel. 50 39 77, a partir de 9 noche.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3*. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en calle Motjoy Rosas, 1100 m² Razón: Tel. 50 10 76, laborable.

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3*. Figueras. Tel. 50 14 62.

DUPLEX LUJOSO, en Figueras con dos plazas parking. *Fincas Gilbert C./ Caamaño, 3*. Tel. 50 14 62. Figueras.

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-5 B-1139-AF

Renault R-6 GR-2045-A

Renault R-8 GE-75-

Segunda Serie

Seat 127 GE-0918-B

Seat 1430 Perfecto

Seat 850 Especial 4 puertas

Seat 600 E G-4068-B

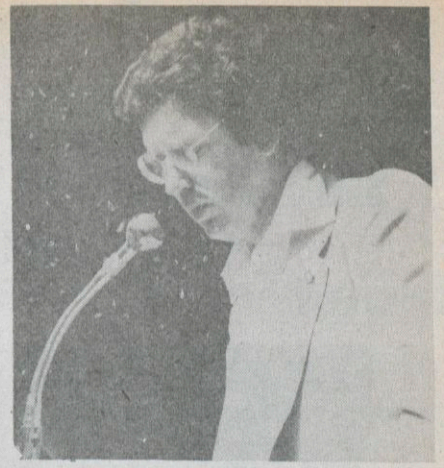
Seat 600 E GE-97032

Seat 127 GE-4218-B

Puestos a punto y revisados

Facilidades de pago

c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

La Diada en fotografies

ZAFER S.A.

calle San Lázaro, 35, 2.º A
Teléfs.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL!**

VIVIENDAS

JUNCARIA PARC - BOSC

CARACTERISTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

 Fincas Gibert